

Abonyi Napló

Abony Város Önkormányzatának lapja 1998. november
VI. évfolyam 11. szám Ára: 60 Ft

Talán sokan
nem is sejtik,
hogymikor
éjszakánként,

legmélyebben alszunk, vannak, akik "vigyáznak ránk". Az utcákat járva figyelnek, megpróbálnak bennünket megóvni a váratlan kellemetlenségektől. Értékeinket és vagyónkat védik a tolvajoktól és a rongálóktól. De ők vannak ott akkor is, amikor egy-egy jelesebb esemény hozza lázba városunkat, vagy amikor zavartalanul szeretnének gyertyát gyújtani elhunyt szeretteink sírján, és értékeinket őrizetlenül hagyjuk a temetők előtt. Ők ott vannak és minden hírverés nélkül teszik a dolgukat.

Az abonyi Polgárőrség már bőven kinötte a gyerekcipőt. hiszen ez év decemberében fennállásának harmadik évfordulóját ünnepelheti. Vörös János, aki 1995. októberében elkezdte szervezni, majd felépítette az abonyi gárdát, akkor még nem tudhatta, hogy mit hoz a jövő s munkájának - munkájuknak - beérke a gyümölcse. De amikor 1995. december 1-jén 35 önkéntessel a polgárőrség megkezdte munkáját, bebizonyosodott, hogy vannak még emberek, akik önzetlenül tenni akarnak Abony városáért és annak lakosságáért.

Önzetlenül, hiszen a polgárőrség önkéntes szervezet, akik vállalják - minden anyagi

Boldog születésnapot!

ellenszolgáltatás nélkül - havonta a két éjjeli szolgálatot. Feladatuk - az OPSZ által kiadott Polgárőri Szabályzatnak megfelelően - a rendőrség munkájának segítése, a váratlan események és bűncselekmények megelőzése, s a rajtakapott tettesek helyszíni feltartóztatása a "rend őreinek" érkezéséig. Mindez azonban nem könnyű feladat, és ezért bizonyos fokú felelősséggel is jár. Ennek következményeképpen az elmúlt három év alatt kissé megcsappant a polgárőrök száma, így mára már csak 20 fő végzi ugyanazt a munkát. Vörös János polgárőr parancsnok elmondása szerint ez a csökkenés egy természetes "tisztulás"-i folyamat, s akik megmaradtak, azok már oszlopos tagjai a szervezetnek. Szomorú azonban az a tény, hogy Abony 8000 szolgálatra alkalmas lakosából mindössze 20 ember vállalja az önkéntes szolgálatot, míg pl. Törtelen kb. 3000 ilyen lakosból kb. 70 fő polgárőr.

A folyamatos fejlődés azonban ennek ellenére is kimutatható.

A Vagyonvédelmi Alapítvány jóvoltából nem-sokára eljutunk arra a szintre, hogy minden tagnak tudunk biztosítani formaruhát, és kis időn belül a lakosság, vállalkozók és cégek támogatják az alapítványt. Ez megkönnyíti és még eredményesebbé teszi majd a munkánkat. A rendőrséggel való folyamatos kapcsolattartás is megoldódott már, ugyanis minden szolgálatban lévő polgárőrmél kézirádió van. Ezek segítségével már nem egy akció zárult sikeresen, mondta el a parancsnok.

Kérdésünkre, miszerint milyen helyzetekben sikerült már eredményesen fellépni a polgárőröknek, történetek sokaságával halmoztak el. A teljesség igénye nélkül, nekik köszönhető számos kerékpárlopás megghiúsulása, családi ház teljes kigyulladásának megelőzése, autófeltörések és betörések megakadályozása is. De mint megbizonyosodtunk róla, a szolgálati napló részletesen beszámol ezekről az eseményekről. Az eredményeket hűen tükrözi az is, hogy az előbbi évekkel ellentétben az utóbbi esztendőben a - környező településekkel és az országos tendenciákkal ellentétben - Abonyban nem nőtt a bűncselekmények száma.

Három éve "vigyáznak ránk"!

Céljaink közé tartozik - folytatja a parancsnok - hogy minél több abonyi polgárt - férfit és nőt - egyaránt fogadhasunk be közénk, s hogy a létszám növekedésével még eredményesebben tudjuk segíteni a rendőrség munkáját. Ezzel együtt azonban köszönjük a lakosság együttműködését, megértését és nem utolsósorban a Polgármesteri Hivatal támogatását.

Polgárőrség tehát volt, van és lesz is Abonyban. S ha valaki kedvet kapott volna és szánna néhány órát közös biztonságunkra, de mindezek mellett elmúlt 18 éves és büntetlen előéletű, jelentkezhet a Rendőrsőn működő polgárőrségi irodában.

Jelenleg polgárőrök:

Vörös János vezető, Varga Sándor vezetőhelyettes, Millye Attila, Mihály József, Seres József, Boldizsár Ágota, Ráczpali Zoltán, Kóté József, Kiss József, Markó Marcecz Gábor, Csiga Csilla, Szabó Lászlóné, Bujdosó Tamás, Kovács Zoltán, Mucsi Zsolt, Pásztor János, Dudinszky Csaba, Szabó József, Kaló Gábor és Kemenczés János.

Szarvák Ildikó

S hogy az elismerés végre ne maradjon el, mi is köszönjük Abony lakossága nevében, hogy "vigyáztak ránk", és reméljük, hogy nagyon sokáig élvezhetjük még ezt az önzetlen segítséget!

November:

"A" szív' kívánságai mint idők változnak,

'S egyéb dolgokban - is változást okoznak;

**Ne panaszolj tehát az idők' folytára;
Mert a' változásnak soha nincs határa."**

Ötven éves az abonyi József Attila Szövetkezet

Október 9-én ünnepelni gyűltek össze az egykori József Attila Termelőség Szövetkezet jelenlegi és volt tagjai.

Pásztor Pál, az agrárszövetkezet igazgató elnöke köszöntötte az egybegyűlteket, aki elmondta, hogy "Ebben az időszakban is nehéz helyzetben van a mezőgazdasági termelő. A kedvező időjárás hatására jó termést takaríthattunk be, de a piaci helyzet, az árak alakulása, az "agrárrolló" nyílása sok-sok termelőt lehetetlenné tesz.

A mi szövetkezetünk helyzete is hasonló. Igen kevés emberrel /110 fővel/ nagy feladatokat kell megoldanunk. Úgy gondoljuk azonban, hogy ebben a felzaklatott gazdasági és politikai hangulatban is megállhatunk egy napra, hogy visszamelegítsük az elmúlt 50 évre, és szerény körülmények között ünnepeljünk is.

Felvetődött, hogy szabad-e ma ezt tenni, hiszen a szövetkezetek megítélése a

politika és a hatalom oldalán nem kap elismerést, sőt a létünket is megkérdőjelezi.

Mi, az abonyi József Attila Szövetkezet tagjai ezt nem így ítéljük meg. Az itt dolgozó emberek az 50 év alatt, az adott történelmi, politikai és gazdasági körülmények között mindenkor becsülettel helytálltak. Nyilvánvalóan mi is tudjuk, hogy voltak a szövetkezeti mozgalomnak fájó és bírálható szakaszai, de azt sem az itt dolgozó egyszerű emberek találták ki, hanem központi intézkedéseknek tulajdoníthatók.

Mi, akik ma itt tagok vagyunk, mindannyian saját akaratból és elhatározásból maradtunk itt!

Hiszünk a közösség erejében, és ezt tettekkel is bizonyítani akarjuk. Bárki, bármikor a legkritikusabb szemmel is megnézheti munkánkat; mi mindenkor alkalmazkodni tudunk a megváltozott körülményekhez és becsülettel tettük dolgunkat. Ezt igazolja az 50 év is, hiszen, ha nem így lett volna, már régen elsöpört volna bennünket a történelem vihára. Most, az ünnepet követő szürke hétköznapiakban is kemény munka vár ránk, de ez a szorgalmas, felkészült dolgozó kollektíva ezt a próbatételt is kiállja.

Szerintem nem szégyen az, hogy dolgozni akarunk és szeretünk, hogy élni és boldogulni akarunk, hogy munkánk kapcsán sok mezőgazdasági termék kerül az ország asztalára.

Ez alkalommal tisztelettel köszöntöm minden régi és mostani szövetkezeti tagunkat, dolgozóinkat, s igazgatóságunk nevében ezúton is megköszönöm a hosszú évek során végzett munkát", - fejezte be köszöntőjét Pásztor Pál mindenkinek egészséget és boldogulást kívánva.

Igencsak két emberöltő éveinek. benne sok-sok napjának, küzdelmének, rongyoskodó szegénységének, szűkölködésének, magukra találásának és boldogulásának tanúi közül sokan nem érthették meg az évfordulót. Pedig csak ők, csakis ők tudnák elmondani saját sorsukat, saját életük "történelmét", mely ha nem is volt mindig egy a szövetkezettel, a beletörődés, a munkaalkalom biztonsa előbb-utóbb háttérbe szorította az egykori vívódásokat, a nincstől való félelmet...

Meg azok, akik azután munkájukkal, a magyar gazdaember szorgalmával az ország legjobb szövetkezetei közé emelték a "József Attilát".

Dehát mindez már történelem, s ki tartja számon a fennmaradásért, a többért, a

Jegyzet ötven év mezsgyéjén A József Attila Agrárszövetkezet ünnepére

jobbért folytatott erőfeszítéseket?

Ma talán nem is ez a legfontosabb /bár emlékezni és emlékeztetni azok iránti megbecsülés, akik húzták az igát/, hanem hogy a girbe-görbe utak, útvesztők ellenére is él az összefogás gondolata, melynek csirái megvoltak az abonyi fiatal gazdaemberek eszmevilágában már a második világháborút megelőző években is a Somogyi Imrék útján, az ezüst és aranykalászos gazdatanfolyamok, a népfőiskolák világában, a Retkes Jánosokban, Gúti

Bélákban, Mészáros Sándorokban és Szandi Bénikben, Mészáros Jánosokban, Cseri Jánosokban és Türi Mihályokban és sok ismerősömben, atyafiságomban. Csakhogy közbeszóló a történelem, s úttalan utak kálváriáinak végigjárására kényszerült a magyar falvak országfenntartó társadalmá.

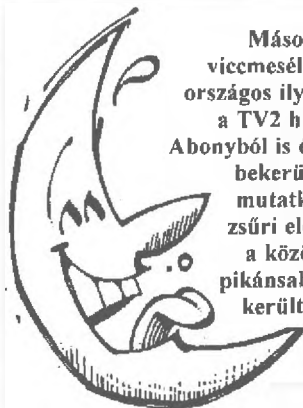
**Ma, 50 év után - feledve a szövetkezetesítés mindenféle-fajta erőszakos megnyilvánulását - , a történelem új kapukat nyitogat a kolhozvilág helyett...
Tisztelet az új utakat kereső Szövetkezeteknek!**

Gy.P.

VII. Zenésztalálkozó

Már öt éve annak, hogy Berta András hagyományt teremtett a zenésztalálkozóval. Minden év őszén több lakodalmas zenekar mutatkozik be saját műsorával a nagyközönség előtt a Somogyi Imre Általános Iskola tornatermében. Idén november 28-án ismét megrendezésre kerül ez a program Berta András szervezésével. Ez az est először a gyerek táncosokkal, azután a gyerek lakodalmas zenekarokkal kezdődik, majd a felnőtt zenészek szórakoztatják a közönséget reggelig. Reméljük, hogy ez a mostani rendezvény is olyan jól fog sikerülni, mint az előző találkozók!

Jäger Zsolt

Másodízben rendeztek Miskolcon vicceselő-versenyt, amely egyben az első országos ilyen jellegű rendezvény volt. Amint a TV2 hírműsorában sokan láthatták, Abonyból is érkezett versenyző. Donáth Lajos bekerült a 12-es döntőbe és ott elsőként mutatkozhatott be a neves tagokból álló zsűri előtt, ahol hatodikként végzett. Bár a közönség és a zsűri is a vaskosabb, pikánsabb történeteket értékelte jobban, ő került a csúnya, gusztustalan, másokat sértő viccekhez. Így is vastapsot kapott.

Iskoláinkról...

Somogyi Imre Általános Iskola

Igazgató: Nagy Gáborné

Helyettesek: Bánné Hornyik Mária és Kiszely Mihályné

Nevelői létszám: 51 fő

Hiány nincs - minden állás betöltve.

Nyugdíjasok száma 2 fő

Kisegítő személyzet létszáma: 14 fő

Tanulói létszám: 738 fő

Tankönyvellátás megfelelő.

30 osztály van. 5 napközis csoport.

Tanteremgondok vannak - több órát az ebédlőben ill. az Abonyi Lajos úti tornaszobában kell megtartani. Felhívják az Önkormányzat figyelmét a következőkre: Az Abonyi Lajos úti iskola 2 m magasságban salétromos, vizes, omlik a fal. A Radák úti iskola tetőrése évek óta beázik.

A sporttelepen a 400 m-es futópályát rendezni kellene.

Több számítógépre lenne szükség az informatika oktatásához. Pályázatokon nyert pénzekből pótolják a szemléltető eszközöket. Az oktatás feltételei biztosítottak.

Gyulai Gaál Miklós Általános Iskola:

Igazgató: Plangár László

Helyettesek: Horváth Zsuzsanna és Pintér János

Nevelői létszám: 58 fő.

Minden állás betöltve: Hat fő úgy tanít, hogy levelező tagozaton egyetemi vagy főiskolai hallgató.

Nyugdíjasok száma: 1 fő.

Kisegítő személyzet létszáma: 15 fő.

Tanulói létszám: 864 fő.

34 osztály van /18 alsó - 16 felső/

Tanteremgondok vannak: A József Attila Nevelőotthonban is vannak tanítási órák. Tankönyvellátás megfelelő.

Kérés az Önkormányzat felé: Kéri a folyamatos pénzügyi finanszírozást. Az oktatás feltételei biztosítottak.

A Gyulai iskola alapítványának a számlájára 267.999 Ft érkezett. /adó 1%/, amellyel a pénzügyi szabályok betartásával gazdálkodnak. Kiadás 197.332 Ft. A fennmaradt összeget ez év folyamán különböző iskolai rendezvényekre, kirándulásokra stb. fogják felhasználni.

Montágh Imre Általános Iskola

Igazgató: András István

Helyettes nincs biztosítva, holott a törvény szerint kötelező lenne.

Nevelői létszám: 14 fő.

Képesítés nélküli nevelők száma 2 fő. Mindkét fő egyetemi ill. főiskolai hallgató levelező úton.

Nyugdíjasok száma: 1 fő.

Technikai dolgozók száma: 2 fő óvodai csoportnál, 2 fő iskolatitkár, ill. hivatalsegéd.

Tanulói létszám: 94 fő + 6 fő óvodás.

Nyolc osztály, egy óvodai és öt tanulószobai csoport működik.

Teremgond nincs, de az alapterületük kicsi.

Tankönyvellátás - kicsit késett.

Kérés az Önkormányzat felé: A Köznevelési Törvénynek megfelelően igazgatóhelyettesi álláshely, két nevelői álláshely, gyógypedagógiai asszisztensi álláshely, karbantartói álláshelyeket kellene betölteni. A megkezdett építkezés befejezése.

Bihari János Zeneiskola

Igazgató: Dr. Kocsis Ferencné

Helyettese: P. Tóth Erika

Nevelői létszám: 25 fő.

Nyugdíjas és képesítés nélküli nevelőt évek óta nem alkalmaznak. Nevelőhiány nincs.

Kisegítő személyzet száma: 2 fő. /iskolatitkár, hivatalsegéd/

Tanulói létszám: 520 fő.

Öt tanszakon 27 zenei csoport működik.

A tanteremhiány évtizedek óta fennálló probléma. Hat osztálytermet kell más intézménytől igénybe venni. A kottákat saját maguk vásárolják a tanulók.

Kérés az Önkormányzat felé: Fűtés gondjaik megoldásában segítséget remélnék.

Tóth Ernő

Mészáros vendéglő magához ragadta a kezdeményezést és a merdőkanalet a vendéglátó győmrőiek által rendezett halászléfőző-versenyen.

Lelkesedés és összefogás

Az Abonyi Kinizsi Városkapu Alapítvány egyik feladata a turizmus fellendítése, a lakosság körében a turisztikai szálláshelyek felkutatása, kialakítása.

A Dél-Pest megyei Gerje-menti Turista mozgalomba városunk többféle rendezvénnyel kíván bekapcsolódni, de ennek egyik alapfeltétele szálláshelyek biztosítása.

Szeptember közepén abonyiak egy lelkes kis csoportja Győmrőn tett látogatást, ahol megtekintették az ott már működő szálláshelyeket. Láttak kifejezetten erre a célra épített apartmanokat és a már üresen álló gyerekszoba átalakítását vendégszobává. A győmrőiek több év gyakorlata alapján - a vendégek igényeihez igazodva a szállásokat reggellivel, félpanzióval vagy teljes ellátással kínálják. Az egész napos programon jelenlévők élménybeszámolója alapján megállapítható, hogy céljaink eléréséhez a

lelkesedésen túl összefogásra van szükség.

Ezért kérjük most az Önök, Abony város lakosainak támogatását. Aki elszállásolásra - minimum reggeli biztosításával - tudnak vendégeket (vendéget) fogadni egy vagy több napra, esetleg hosszabb időtartamra, természetesen díjazás ellenében - kérem jelentkezzenek Mészáros István vendéglősnél (Abony, Szolnoki út 139. Tel.: 06/53/9588-331 december 31-ig).

A szálláshelyek igénybevételére előreláthatólag 1999 januárjától, nagyobb látogatottságra valószínűleg tavasztól ősziig terjedő időszakban kerülne sor.

Az Alapítvány nevében előre is köszönjük segítségüket e fontos feladat megoldásában.

Balog Zsuzsanna

Alapítványi hírek

Ohyan időkben élünk, hogy minden fillérnek meg kell gondolnunk a helyét.

Városunk szépítése, a kevés szabadidős kultúránk előtérbe kerülésére kiaknázandó hely az hiszen. Ohyan dolog, amire ki lehet szorítani pár forintot a családi költségvetésből. Az "Abonyi Kinizsi Városkapu Alapítvány" az eddig megítélt 3000.-Ft-os felajánlások mellett emléklapot bocsátott ki 300.-, 500.-, illetve 1000.- Ft értékben. Az emléklapok névre szólóak és az értékük leírható az adóból. A városkaput ábrázoló kártya 400.-Ft-ért vásárolható meg.

Az alapítványt támogatók a Városházán vehetnek emléklapot kifizető, illetve tehetik meg nagyobb összegű felajánlásukat.

Előre is köszönjük hozzájárulásukat.

A városkapu leendő helye

Levél a zsinagógában rendezett kiállításra

„...Tizenhét napig kórházban voltam. kedden érkeztem haza, különben gondolhatjátok, hogy ott lettem volna közöttetek. Így is meghatott a meghívó tartalma, célja és tervei. Meghatott azért, mert jogos a "Segítségért kiállítás" azért, hogy az az épület a Hit, a Szeretet, a Békesség jegyében a kulturát hirdette az Abonyiaknak, melynek híveit a fasiszta rémuralom elpusztította.

Halmalk talán nyugodtabban tudnak porladni, hogy az abonyiak vallásra való tekintet nélkül be-mennek második otthonukba és a pusztulás helyett műemlék sorába emelik Isten házáat.

Érző és szívből jövő elégtétel azoknak, akik ezt nem érthették meg, de a jelen és a jövő értékeit fogja ezt a nemes tettet, amely a rendezők és művészek gondolatvilágában, lelki tudatában, érzelmükből és értelmükből dik-tálva megszületett.

Abonyban minden időben születik valami, amely magára tereli a figyelmet. És az abonyiak, drága szülővárosom lakói nemcsak szavakban, hanem tetteikben is segítik, pártfogolják, anyagilag is támogatják az ilyea nem minden-napi terveket.”...

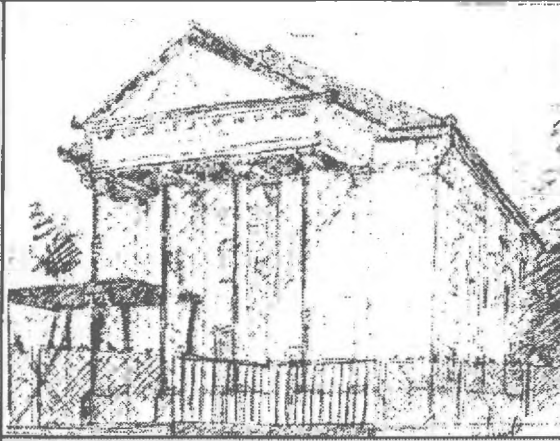
Végtelen tiszteltet és köszönet mindazoknak, akik a romokból felemelik a pusztuló templomot... akik adományaikkal segíteni fogják a templom felújítását... akik elősegítik egy kulturális hely megvalósítását Abony szívében. Amit tudok és lehet, én is el fogok követni az eredmény biztosítása érdekében.

Nagy tisztelettel köszöntöm a kiállítás résztvevőit. élőkön az abonyi művészeket és drága városom vezetőit, polgárait, küldve egy néhány soros idézetet:

*"A tegnappal fogy az élet,
a hónapokkal egyre nő,
S szemedben mégis
mindörökké
A mának arca tűn elő,
Ha ember távozik a földről,
Helyére nyomban más hatol,
S az esti nap mikor lenyugszik
Együttal fölkel valahol."*

Budapest, 1998. okt. 2.

Dr. Kúri Pál

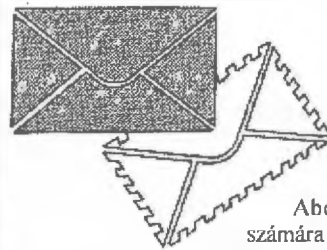
Köszönet

Volt egy ötletem: kiállítást kellene csinálni a Zsinagógában. Az ötlet megvalósult de a megvalósításhoz partnerek kelletek. Segítségre találtam, amelyet ezúton szeretnék megköszönni.

Köszönöm Győre Pál múzeumi igazgatónak, hogy felkarolta az ötletet. Nem ellenérveket állított, hanem azt kérdezte, mikor csináljuk? Megbeszélte az Agrár-szövetkezet vezetőjével, hogy adja rendelkezésünkre az épületet.

Köszönöm Pásztor Pál elnök úrnak, hogy készségesen megadta a lehetőséget, Kis Józsefnek, a szövetkezet főmezőgazdájának, hogy kért időben hozta a kulcsokat, megmutatta az épületet, amit jömagam akkor látnam először.

Köszönöm feleségemnek és Blaskó Marcellának, hogy segítettek a takarításban és díszítésben, Nagy Bélának a világítás kiépítésében nyújtott segítségét.

Olvasói levél

(Egy abonyi polgár gondolatai az 1998. október 18-i választásról)

Abonyban sok ember számára örömteli nap volt az október 18-i választás napja. Leginkább azok számára, akik bizva bíztak egy becsületes, megbízható abonyi születésű polgárban, aki 1990 óta kiérdemelten látja el feladatát.

Tudni kell róla, hogy Gajdos István polgármester úr tehetségével és kiemelkedő tudásával mit is tett Abony városért és polgáraiért, akik eddigi eredményes munkájáért újra bizalmukkal és szavazataikkal tisztelték meg. Diadalmas győztesként került ki a pártokkal szemben, akik összefogtak, de így is csak másodikként szerepeltek. A polgármester úr rá is szolgált erre a megbecsülésre. Bízunk benne, hogy hosszú távon marad Abony város polgármestere és amit elkezdett Abony városáért, azt eredményesen be tudja fejezni.

Nagy örömmel tájékoztatom Önöket, hogy Abony városának megalakult a Kisebbségi Önkormányzata is. A kisebbséget példamutató emberek képviselik. Név szerint: Budai Árpádné, Kállai Ernő, Raffael János, Raffael Jánosné és Zsakai Béla. Nagyon bízunk bennük, ezért szavazatainkkal hozzájárultunk megválasztásukhoz. Reménykedünk, hogy mindent el fognak követni Abony város cigánységának érdekében, s nem hiába szavaztak rájuk a polgárok október 18-án.

Zsakai Tibor

Köszönöm Balasi Jenőnek, hogy saját reflektorát egy hétre rendelkezésünkre bocsátotta, a GAMESZ dolgozóinak, hogy rendezték a terepet, lenyirták a fűvet, a múzeum dolgozóinak, hogy segítettek a paravánok és posztamensek odaszállításában, Kovács Józsefnek és Szűcs Ferencnek a szükséges felszerelések szállítását, a múzeumnak és a művelődési háznak, hogy kölcsön adta a szükséges a paravánokat és posztamenseket.

Köszönöm Győre Pálnak az épület történetéről tartott részletes előadását. Gajdos István polgármester úrnak a művek és művészek színvonalas bemutatását a kiállítás megnyitását.

Köszönöm mindazok megjelenését, akik részt vettek a megnyitón, a pedagógusoknak, akik elhozták osztályukat, a szomszédoknak a szerszámokat és segítségüket, mindazok megjelenését, akik az egész hét folyamán jöttek és megnézték azt a munkát, amit a fent említettek hoztak létre.

Az említettek valószínűleg nem várnak köszönetet munkájukért, de részemről azért tartom szükségesnek megköszönni a legkisebb munkákat is, mert így hoztunk létre közösen egy olyan eseményt, ami közel ezer embert megmozgatott és élményt adott nekik

Utóljára, de nem utolsósorban azoknak mondok köszönetet, akik folytatják az elkezdett "kis" munkánkat és 2000-re egy szép, felújított épületet adnak át Abony lakosságának, akik megbizonyították, hogy megérdemlik.

Mentsük meg közösen értékeinket!

144

Határozat

Abony város teljes közigazgatási területét 1998. október 26-tól 1999. január 26-ig (90 napig) ebzárlat alá helyezem.

Az ebzárlat idején

- a hásevő állatokat elzárva, az ebeket megkötve kell tartani,
- az ebet tartási helyéről porázon vezetve, szájkosárral lehet közterületre vinni,
- tilos a közigazgatási területről állatorvosi vizsgálat és engedély nélkül hásevő állatot kivinni.

Rendeltetés szerinti foglalkoztatásának idejére mentesek a korlátozás alól:

- a vadászbérek, a fegyveres erők és testáletkek ebei,
- a pásztorok (de foglalkoztatni azokat csak szájkosárral szabad.)

Indoklás:

A 41/1997. (V. 28.) FM. rendelettel kiadott Állategészségügyi szabályzat pontjai alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozom, mivel Abony város külterületén, a Sashalom dűlőben talált agyonvert rókan a hatósági állatorvos a klinikai tünetekből egyértelműen a veszettség betegségét állapította meg.

Az ebzárlat előírásait a hivatkozott szabályzat 425.§-a, kóbor hásevőkkel való eljárást a 215.§-a tartalmazza.

Cegléd, 1998. október 26.

*Dr. Ursinger György
kerületi főállatorvos*

id. Skultéty Sándor :
Serkeszéki Pusztabíró

Nem tehetek róla, de ha a magyar parasztról hallok. Sz. Pista bácsi alakja rémlik fel előttem. Azt hiszem, tipikus példája volt Ő a XX. sz. első felében élő magyar parasztnak. Kisgyermekkoromban ámulattal néztem rá. Csodáltam, tiszteltem, amint azt egy kisgyerek teszi az olyan emberrel, mint Pista bácsi, akit barátai, ismerősei, de önmaga is magát a serkeszéki pusztabírónak nevezte. Azt hiszem, ez az elnevezés még a régebbi idők romantikájából maradt itt, de valahogy Pista bácsinál méltó gazdára talált.

Szinte látom magam előtt. Olyan 176-178 cm magas lehetett. Karcos termetéről nehezen vette le a szemét bárki is. Ruhát szaggató izmai feszültek. Háta, vállai valóban kicsit szélesebbek voltak annál, minthogy az ember figyelmét az első pillanatra fel ne hívta volna. Szája felett világosbarna, magyaros bajusz ékeskedett. Nem emlékszem, hogy nevetni hallottam volna, de arra sem, hogy káromkodás hagyta volna el a száját. Nagy indulat feszíthette, mikor a káromkodást helyettesítő "rocska-villá"-t kimondta. A társaságot nagyon szerette. Egy-két pohár bor mellett baráti társaságban vígan elnótáztatott.

Mint volt kecskeméti 13-as huszár, bejárta a monarchiához tartozó tartományokat, honnan sok nótát hozott, és ilyenkor némi dícsérvéssel előttem ismeretlen nyelven énekelgetett. Kedvence nótája a "Zöld erdőben terem a mérgező kígyó..." egy-egy alkalommal többször is elhangzott.

A mintegy 15 holdat kitevő gazdaságában nem sok idegen kéz segített be. Terka néni, a felesége, a velük élő Miska bácsi, az após és hat gyermek. Ői fiú és egy leány.

Nem kellett neki a segítség. Nem, mert Pista bácsi mindent bírt, mindent tudott. Kocsiját, szekerét maga készítette. De nemcsak a bognármunkában remekelt, hanem a kovácsok is megcsodálhatták munkáit. Ha a kerék kész lett, maga vasalta meg, maga tette rá a ráfot. Lovát maga patkolta.

Ha a lovak elakadtak a sárban, a bakon ülő fiának csak annyit mondott, most szállítsd őket fiom és hátát nekivetette a kocsis fiának és akkorát emelt rajta, hogy jóindulatú lovak már elhíntették a többi.

Lovai? Jutesa, Csillag meg a többiek, az öreg "Deres" leszármazottai voltak. Az első világháború végén az átvonuló oláhok kifosztották Pista bácsi távollétében a tanyáját. Pista bácsi utánuk ment, hogy jószágait visszaszerezze. Lett is ebből irgalmatlan verkedés. A 6-8 főből álló rablót Pista bácsi úgy szétzúrta, mint kutya a tolsóprút. Igaz, közben annyi verést kapott, főként a védekező baj karjára, hogy élete végéig crezte.

Jószágait nem tudta visszaszerezni, de nem jött el füres kézzel. Elhozta a tolvajok deres lovát, amit később színe után is Deresnek hívtak. Hogy a tolvajok honnan szereztek ezt a kancát soha nem tudódott ki, de Pista bácsi kis gazdaságának egyik felvirágoztatója ez a ló lett. A munkák elvégzése mellett olyan csikókat elletett, melyeket az alagi versenystállóba vittek el tőle. A Deres csikói vagy leszármazottai közül 6 vagy 8 csikó is alagi versenyző lett.

Tehenei a járási, környékbeli kiállításokon minden esetben első helyezettek lettek. A hatalmas testű "Nyalka", vöröstarka magyar fajta, a napi 28 liter adó kiváló minőségű tejjel, "Rozi" jó minőségű és mennyiségű tejjel, meg a csodálatosan szép formájú miatt. De első volt még Nyalka unokája is, "Bimbó".

A Serkeszék dűlő végén, a dűlőből kis kocsibejáró vezetett a ragyogóan fehérre meszelt, piros, cserepes tanyához. A tanyának két ablaka piros muskálival mosolygott a betérő utasra. A tanyaudvar közepén állott egy gémeskut. A kúttól jobbra a tanya épülete. Széles gangján kellett átmenni, hogy a szoba ajtaját elérjük. Ebből a szobából nyílt a két nagyablakos, kis kertre néző tisztaszoba.

Ugyancsak a gangról nyílt a konyha ajtaja, hol Terka néni főnökösködött. A konyhából volt fűthető a szobát melegítő kemence. A konyha másik falán lévő ajtó vezetett a kamrába. Hogy a rétesliszten, a kenyérliszten, az előre meggyárt tészta, a füstölt sonkán és kolbáson, a vastag szalonán kívül mi volt még található, azt igazából csak Terka néni tudta. A nyitott gang kiskert felől végén volt egy heverő. Tavasztól késő őszig ott aludt

Miska bácsi, a "nagyta". A hideg elől az istállóban lévő díkó volt a plhenőhelye. Nem büntetés volt ez neki. Ő akarta így. A konyhaajtó után, de már gangon kívül nyílt a "hombár" ajtaja. Itt már Pista bácsi volt a gazda. Cséplés után itt tartották a még tovább nem adott búzát, árpát, rozst. A még esetleg be nem érett sárgadinnyét is a búzában érelelték a gyerekek. Amikor a "hombár" jól kitrűlt, az eladásra szánt magokat elszállították. Pista bácsi faragóműhelyéi is szolgált.

A tanyájával szemben, a kúttól mintegy 20-30 méterre állott a dísznőél, hátán tartva a lécekből összeállított kukoricagörét. Ebből keveset adott el a gazda, mert kellett a jószágoknak. Pedig lett volna rá kereslet. A hatalmas csővű és szemű, úgynevezett "lófogú" kukorica mindig is kelendő volt.

A gazda a kiváló "bánkuti" vagy a "liszavidéki" búzáját már aratás előtt lekötötte. A gabonakereskedővel megállapodott az árban, és az előre várható, eladásra szánt gabona mennyiségében is. Ez a kapcsolat évről-évre fennállott. A nyár elején egy-egy kézfogással megpócsolt megállapodás elég volt, hogy kölcsönösen biztosítsák egymást.

Hogy a rozst miért vetette Pista bácsi, azt nem tudom, hiszen nem szerette a rozskenyeret. Biztos megvolt rá az indoka. Valószínű, hogy a talaj lehetett az oka. A vetőmagot is maga termelte, csávázta. Nem drága pénzért vette azt, amiről azt sem tudta, hogy micsoda. Műtrágyát csak keveset, egy kis szuperfoszfátot, egy kis pétisót használt. Gyomirtásnak ott volt a lókapa, meg a család nagyobb tagjainak kézi creje.

(folytatjuk)

Az Abonyi Petőfi Művelődési Ház Baráti Köre 1998. október 10-én nótaestet szervezett. Köszönetet mondunk mindazoknak, akik a nótaest megrendezéséhez bármilyen formában hozzájárultak.

Köszönet Mihályi Béla úrnak a díszítésért. Legalább 50.000.-Ft értékű virággal tette gyönyörűvé a színpadot, amelyért nem kért ellenszolgáltatást.

A virágokat a műsor végén az abonyi hölgyeknek ajándékozta. (Kb: 70 szál gerbera, 40 szál kardvirág és sok-sok liliom talált gazdára.)

Köszönet Nagy Gábornénak, a Somogyi Imre Általános Iskola igazgatójának, hogy a hangtechnikát rendelkezésünkre bocsájtotta, valamint Tóth János úrnak, hogy beszerelte és kezelte azt.

Köszönet Gajdos István polgármester úrnak, hogy meghívásunkat elfogadta, a nótaestet megnyitotta és az estét velünk töltötte.

Köszönet a művelődési ház dolgozóinak, hogy a termet rendelkezésünkre bocsájtották.

Köszönet a nagyközönségnek, akik részt vettek a nótaesten. Reméljük, hogy a legközelebbi alkalomra is sokan eljönnek.

Művelődési Ház Baráti Köre

Kutyavasút - kutyakocsi

Nagyon nagyra értékelem az Abonyi Napló októberi számában megjelent, Györe Pál tolla alól kikerült Kutyavasút című írást. A szerző nemcsak a hivatalos bizonyítékokkal alátámasztott ismereteit nyújtja át benne, hanem a város múltja iránt érzett felelősségteljes szeretetét is megosztja velünk, olvasókkal.

“Keresem az emlékezőket mindhiába. Elfelelte már ezeket mindenki” - állapítja meg rezignált szomorúsággal a kutyavasútról. E két mondat nyomán aranyos ködbe vont gyermekkori emlékeim között megkerestem a kutyakocsit, mert ez volt a neve.

Kutyakocsinak hívtuk, amikor utaztunk rajta, kutyakocsi volt, amikor várakoztunk rá, és kutyakocsinak emlegettük mindig, ha egymás között vagy másokkal beszéltünk róla.

Minél erősebben gondolok rá, annál pontosabban látom magam előtt. Leginkább a paraszt szekerekhez hasonlít. A kocsi alja tengelyenfutó, sima deszkából készült, nagy téglalak. A hosszú élekhez kicsit rézsütösen dőlve - homorú szögben - 1-1 könnyen kivehető és visszailleszthető gyalulatlan oldaldeszka illeszkedik, míg a két rövid élen rögzítettek az oldalak. A kocsi elején külön kialakított bakon viharvert kalapjában, ostorral a kezében ül a kocsis, és csak engedti, hogy menjen a ló nyugodtan, húzza a szerelvényt, az egymáshoz kapcsolt 3-4 kocsi a keskeny síneken.

Hogy kerültem én egyáltalán a kutyakocsiba? Mikor ültem rajta először?

Izgalmas, szép története van ennek. A háború előtt édesapám tisztviselő volt a városházán. Mint hozzáértő számszaki ember vigyázta a város pénzt és ellenőrizte annak pénztárosát, akít 2-3 évenként választott újra és nevezett ki a képviselőtestület. 1933-ban - akkor lettem első elemista - Filkó Károly került ebbe a megüresített jelentő állásba és dolgozott néhány évig együtt édesapámmal. Rudi bácsi - mert így szólították - fehér hajú, nagy fehér bajuszú, kicsit köpcös, szépszáj ember volt. Az akkori szokásoknak megfelelően kemény gallért, kemény kalapot hordott és elmaradhatatlan társaként mindig vitte magával a kampóban végződő sétabotot. Egy július eleji napon családunk - szüleim, két nővérem és én - vendégségbe, mézpergetésre volt hivatalos hozzájuk. Nagyon messze laktak tőlünk, kinn a Tószegi út végén. A mi házuk pedig a Szelei út elején állt majdnem szemben a mai benzinkúttal, melynek helyén akkor egy vizes kút volt. a Kiskút osztott enyhén kénes, meleg artézi vizet adott.

Természetesen gyalog indultunk útnak, mert Abonyban akkor autót látni is alig lehetett. Hosszú séta után végre megpillantottuk Rudi bácsiék házát. Bejárata nézett befelé egy kicsi akácerdőbe. Az erdő előtt egy utacska, egy kis kőz a mezőkre vezetett, mögötte pedig már a vasúti árok, a vasúti töltés, a bakterház és a sorompó emelkedett. Nagy szeretettel fogadott bennünket Filkó bácsi, Filkó néni és a szom-

szédban lakó unokájuk Zsák Juliska (Jutka), aki később a Jurcsek, - rendszeres zsír, liszt, cukor, kenyér jegyes - háborús időkben szintén a városházán helyezkedett el.

Mi gyerekek különösen a kék szemű, kedves, beszédes Juliskáért szerettük meg, aki hosszú, szőke hajának fonott ágait aranykoszorúként tűzte fejére. Vele figyeltük a mézpergetést, együtt laktunk jól mézzel, mézeskenyérrel. Vele kóstolgattuk a lépesmázat és vele indultunk el barangolni a környékre. Először a gyümölcsösben, aztán a szőlőben, végül már kint rohangásztunk a piros pipacssal, kék búzavirággal ékes aranyfényben égő búzamezőben. Hirtelen, számunkra ismeretlen hangot, cirpelő kalapácsütést, könnyű harangzenét hallottunk. A vonat jelezte a bakterháznak érkezését. Rezgés futott át a síneken és fekete füstöt, fehér párat eregetve feltűnt a kanyarban, majd hangosan csihaházva eldübörgött mellettünk, mert akkor már mindnyájan fent álltunk a töltésen és minden idegszálunkkal figyeltük ezt a ritka látványt: a vonatot.

- Fussunk, mert mindjárt jön a kutyakocsi! Felszállunk rá! - biztatott bennünket Juliska. És futottunk lélekszakadva, egymás kezét fogva. Átbújtunk a még csak félig felemelt sorompó alatt, átvágtattunk a síneken és az út túlsó oldalára jutva elértük a kutyakocsit. Már messziről kiabáltak a kocsisnak, ahogy csak bírtuk:

- Pista bácsi, álljon meg! Vegyen fel bennünket a kutyakocsira!

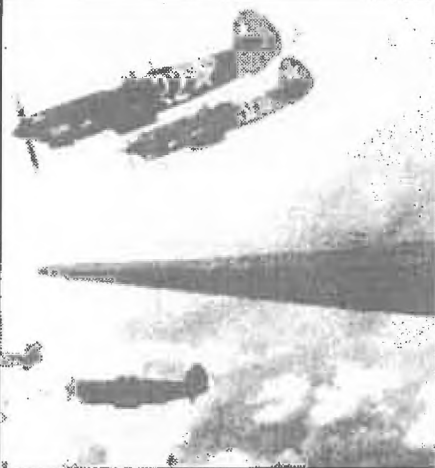
De a kutyakocsi nem állt meg. A ló nem kapott parancsot. Baktatott a sínek között egykedvűen a maga megszokott tempója szerint. Útközben sehol nem volt állomás. Egy darabig futottunk a kutyakocsi mellett, majd egy nagy elhatározással egymást segítve, húzva-vonva felkapaszkodtunk rá. Először térdrel a szélére, aztán belendültünk az első kocsi biztonságos közepére. Itt már lehetett ülni, állni, de inkább csak kucorogtunk és néztük fölöttünk a kéklő eget, mellettünk a tovahaladó búzatáblákat és a kukoricaföldeket. Akkor még - mint kisgyermek - nem tudtam gazdasági és társadalmi kérdésekről, pártokról, politikáról, az idő méhében készülődő háborúról, csak utaztam valami ismeretlen messzeségbe a kutyakocsival.

Ei kellett búcsúzni a kutyakocsitól, mert már nagyon messze jártunk, valahol kinn a Tószegi úton. Menet közben ugráltunk le róla, mert tudtuk, úgysem fog megállni. Egészen besötétedett, mire hazaértünk. A felnőttek már benn ültek a szobában és a mennyezetről lelógó, csillárként világító, nagy petróleumlámpa fényénél beszélgettek. Juliska halkan játszani kezdett a cimbalmom.

Megborzongtak a húrok és megborzongtak a lelkek a csendes zúgó, szíveket varázslatba ejtő mélabús hangoktól.

Ha néha álomban a vonat füttyét, a kutyakocsit vontató ló patáinak kopogását és a cimbalom húrjainak zengését hallom, fölébredek, mert tudom, a múlt üzent: Ne felejtsetek!

Fehérmé Majzik Sarolta

Október 25-én a parókia falán elhelyezett emléktáblánál az 1944. október 27-i bombázás áldozataira, a református egyház hősi halottaira emlékezünk.

1944. október 27.

Rég volt s mégis olyan, mintha tegnapi történet volna. Azon a szomorú, esős, késő délutánon döbentünk rá, hogy a háború s nyomában a halál bezörgetett hozzánk is. Pedig ez csak beköszöntője volt az október 27-ét követő napoknak, heteknek, hónapoknak...

A rettenet telepedett a község lakóira, mert a rossz hír szárnyon jár, mert ami 34 évvel ezelőtt itt történt, azt csak azok értik meg, akiknek szíve együtt dobant az övéket siratókkal...

Fegyverek, ágyúk dőrejét is hallottuk már akkor, egyszer közelebről, olykor távolabbról...

Egy repülőgép, egy "Rata", - úgy hívtuk akkor, hogy "fatengelyes" - ostromolta ki azon a késő délutánon a halál behívó parancsát özv. Búzás Sándorné Nagy Sára néninek, özv. Kiss Ferencné Makai Eszti néninek, özv. Kovács Gyuláné Szűcs Gizella néninek, Ócsai Benőné Makai Erzsike néninek és leányának Erzsikének, özv. Retkes Dánielné Dobos Zsuzsanna néninek, Szilágyi Benedekné Dobozsi Erzsike néninek, Szűcs Margit tanító néninek, özv. Vörös Sándorné Tóth Juliska néninek, nekem kedves jó nénimnek.

Itt a szomszédságunkban, a Margit néni féle öreg iskola romjai alatt, itt, ahová biblisis lelki atyáinkfiai meggyermekeik olyan szívesen mentek ügyéért, vasárnapi iskoláért, itt érte őket az utolsó óra...

Az én korosztályombeli templomba járó fiatalok - 20-22 évesek voltunk akkor - jól ismertük valamennyi halottunkat... Ma is el tudnánk mondani, ki hol ült, a templom melyik padjában... Fekete kendős, imádságra hajtott fejük, ma is előttünk van...

De mi lesz ezután? Már csak ez az emléktábla!!! Hogy nevük fennmaradjon, hogyha lesz még egyszer

*"Hittel, reménnyel gazdagon
indult nem földi utakon,
egy volt közös, szent vigaszunk,
a Lélek él: találkozunk."*

**Ezzel az Arany János idézettel
olvastam meghatottan Halasi János
egykori iskola-, osztálytársam
halálának hírért.**

Egyre fogynak, fogyunk, akik valaha együtt indultunk az Élet országútján. Emlékszem a Táborhegy dűlői házra, kedves, szerény, dolgozó szüleire, s arra a törekvő, előzékeny fiúra, aki nagyon fiatalon jegyezte el magát a Szövetkezettel, s szolgált azóta hűen haláláig. Hetvenhat éves volt. Október 9-én temették az abonyi nagytemetőben a római katolikus vallás szertartása szerint. Sok-sok ismerőse, munkatársa állta körül sírját, akiknek nevében Nagy Imre, a ceglédi ÁFÉSZ nyugalmazott elnökhelyettese búcsúzott tőle ezekkel a gondolatokkal:

"Az ember életének leglesújtóbb, legszomorúbb sorsfordulóján még egyszer visszatekintve egy gazdag múlttal telített útra, a fájdalomban osztozva köszöntöm a gyászoló családot; az alkotó embert mindörökké búcsúztató, számára főhajtást nyújtó végtisztesség minden résztvevőjét.

Tisztemnek megfelelően egy még ma is milliók életét érintő, befolyásoló mozgalom úttörőjétől, zászlóvivőjétől, Halasi Jánostól búcsúzom.

Halasi János! Természetünk itt és most a fájdalom ellenére tőrést parancsolóan siri csenddé csitul, miközben bensőnk csilingelő lélekharangja teértd szól..., jöllehet, az ember élni vágyása, élni

akarása mérhetetlen, mégis, annak végórája is eljő..., s az élők világából valamennyien eltávozzunk..., ki előbb, ki utóbb...

Ez történt most is, Jánoskám!

Itt hagyta el szeretteidet, mellettük életed pótolhatatlan, szerves részét jelentő hobbit, itt hagyta el mindenkit, miközben göröngyökkel teli, küzdelmes életed során eddig 76-szor fordult meg az esztendő hatalmas kereke, amely hozott magával sok mindent számodra: örömet, bánatot, vígságot, szomorúságot egyaránt.

Kedves Barátunk, mozgalombéli munkatársunk, Halasi János!

Akik most itt vagyunk, emlékezünk. Reád emlékezünk, a szövetkezeti mozgalom zászlóvivőjére: arra a 46 esztendőre, melyet a szövetkezeti mozgalom frontján szolgáltál. Az 1936-os pályakezdet követően (beleértve a vezivataros II. világháborút, az 1948-ban véget ért hadifogságot is) az alábbi mérföldkövek jelzik pályafutásod állomásait:

1936. Abonyi HANGYA, FMSZ, 1951. Cegléd (Áruház) FMSZ, 1954. Nagykőrös FMSZ, 1957. FJK, 1965. Cegléd FMSZ áruforgalmi főosztályvezető, 1975-1982. Nagykőrös ÁFÉSZ elnök.

Mindezek mellett és közben a szövetkezeti mozgalom megyei szintű választott szerveiben tetted közkinccsé ismereteidet, tapasztalataidat...

S ha mindehhez hozzáteszük, hogy erődből telve pihenő éveidben sem lettél szűkmarkú, nos, akkor a mozgalomban, sokunk számára pályatárs, nem kevésbé tanítómester, több, mint fél évszázadot töltöttél el azon a pályán, amely számodra nem csupán foglalkozást, de hitvallást jelentett.

Kedves Jánoskám!

Fejet hajtó értékeléssel visszatekintve tevékenységedre Magyaróvári, Ulvizky, Rassman, Király Tóni, Balogh Feri, Kovács Zoltán, L. Varga Albert s mellettük minden arra érdemes nevével, a Bekő Józsefnékel, a Miklós Józsefekkel, a Sárkány Jánosnékkal, a megyei szövetkezetének tagságával, vezetőivel emlékezünk rád itt az utolsó állomáson, a sírnál...

Szóljon tisztelettel rád emlékezve a himnusz dallama...

János!

Aludj békében, most és mindörökké!

**Mi is, akik ismertük, tiszteltük,
búcsúzunk tőle.**

**Mostanában szerveztük volna Vele az
abonyi polgári iskolában 60 évvel
ezelőtt végzett diákok találkozóját.**

Elkéstünk!

**Neki nyugodalmat, kedves
Hozzártartozóinak vigasztalást s
megnyugvást kívánunk:**

az 1937/38-ban végzett öregdiákok.

Hálás szívvel mondunk köszönetet mindazoknak a rokonoknak, ismerősöknek, barátoknak, szomszédoknak és munkatársaknak, akik szeretett édesapánk,

id. Szabados József

1998. október 28-i temetésén részt vettek, a kegyelet virágait elhelyezték és mély gyászunkban osztoztak.

A gyászoló család

*"Hiába! mennie
Kellott idő előtt,
Kérlelhetetlenül
A sír lehúzta őt.*

*De aki annyit élt,
Sír el nem temeti,
Sírját a hála szent
Kezekkel öleli."
(Vörösmarty)*

Októberi halottaink

Koncsik István 61 év, Nagykőrösi út 83/b., Habony András 36 év, Nyírfá u. 29., Szabó Ferenc 73 év, Szolnoki út 46., Majercsik Sándor 65 év, Kisfaludi K. u. 22., Nagy Jánosné 88 év, Ceglédi u. 42., Mucza Jánosné 80 év, Abonyi L. u. 96., Szűcs Kálmán 71 év, Jósika u. 2., Gujka Sándor 69 év, Kiss E. u. 20., Szabados József 83 év, Rákóczi F. u. 16., Varga Józsefné 81 év, Klapka Gy. u. 10., Czirnák István 68 év, Mikes u. 2., Cseh Jánosné 85 év, Vasvári P. u. 12., Kunvári Lajos 72 év, Köztársaság u. 6., Czirnák Edit 45 év, Mikes K. u. 2., Kovács József 73 év, Szolnoki u. 72., Szabados István 72 év, Kerekő d. 47., Kaczur Gyuláné 73 év Csiky G. u. 2/a., Burbay Lajosné 72 év, Szapáry u. 31.

templomjáró fiatalság, tudjon majd mesélni nekik a tiszteletes úr, mint hagyott itt bennünket kilenc biblialis magyar... meg a régi városnév udvarának kapujában ugyanakkor elhunyt katolikus atyánkfia: Budai József.

Most előttük emlékezünk, előttük tisztelgünk. Hallod-e, látod-e barátom, iskolapajtásom, Öcsai János? Mert előtted is fejet hajtunk, aki akartad, hogy legyen itt ezen a helyen emlék...

Az előtted járó, itt meghalt és az utánad ballagó nemzedék tisztelgete. Meg a tiédre is, aki mai emlékezésünkkel már nem érdemelt meg...

És ne feledje soha senki, hogy Abonyi csaknem ezer II. világháborús áldozatának névsorában ott vannak a biblialis kilencek is...

Az abonyi munkásemberek hétköznapijai

Dr. Egedy Zsolt

- Mint pályakezdő fiatal állatorvosi szeretnélek bemutatni városunk lakosságának.

Zsoltikám! Beszélgetésünk a családról és a diák évekről!

-Szüleimnél lakom. Édesapám mint agrármérnök Cegléden, majd Nagykőrösön dolgozott Egy éve nyugdíjas. Édesanyám, Egedyiné dr Görög Klára városunkban ügyvéd Egy leánytestvérem van.

Abonyban a Gyulai Gaál Miklós Általános Iskolában végeztem a nyolc osztályt Jó tanuló voltam. s ennél fogva Cegléden a Kossuth Lajos Gimnáziumban tanultam tovább. Sikeres érettségi után felvételt nyertem a budapesti állatorvosi egyetemre Életem egyik nagy álma teljesült.

- **Úgy tudom, hogy egyik alapító tagja voltál 1989-ben az újjáéledő abonyi cserkészcsapatnak.**

- Igen. Újjászerveztük. A csapat száma megmaradt 916. a név változott. Nem Abonyi Lajos, hanem Szent Imre Cserkészcsapat lettünk. Vezetőnk, parancsnokunk Szalai József volt. A csapat szervezésében sokat segített Ócsai János is. Lelkes tagja voltam e szervezetnek, amíg el nem kerültem az egyetemre. Miután Abonyhoz köt a munkaköröm, rövidesen ismét segíteni fogom ezt a roman-

tikus ifjúsági szervezetet.

1996-ban megkaptam az állatorvosi diplomát. Az egy éves kötelező szakmai gyakorlatot a ceglédi állatorvosi kerületben töltöttem le.

- **Munkahely?**

1997. december 1-je óta az abonyi Kossuth Mezőgazdasági- és Szolgáltató Szövetkezet alkalmazásában dolgozom. Mindezek mellett városunkban is praktizálok.

- **Mi vonzott erre a pályára?**

Elsősorban az állatok szeretete. Már nyolc éves koromban elhatároztam, hogy ezt a pályát választottam.

- **Társadalmi élet?**

- 1998. július 1-je óta hivatalosan megválasztott elnöke vagyok a helyi Független Kisgazdapárt-nak. A tagság rám szavazott, örömmel vállaltam. Már középiskolás koromban is ez a párt állt hozzám a legközelebb.

- **Gratulálok a kinevezésedhez! Távlati célok, tervek?**

- Hivatásomat szeretném gyakorolni, s mindez mellett bekapcsolódní városunk közéletébe. Hivatásomból adódóan napi kapcsolatban szeretnék lenni településünk lakosságával Úgy ítélem meg, hogy az emberek igénylik a velük való törődést.

Az októberben megtartott képviselőválasztáson Dr. Egedy Zsolt bekerült a helyi képviselő-testületbe és alpolgármesterré választották.

Magyar József gazdálkodó

Abonyban a Somogyi Imre Általános Iskola tanulója volt. A felső tagozatban négy évig

voltam osztályfőnöke. Becsületes, szorgalmas, tiszteletudó tanulója volt az osztálynak. A ballagás óta eltelt több, mint két évtized alatt, sem változott meg róla a véleményem. Megérdemli, hogy írjak róla.

- **Józsikám! Beszélgetésünk az elmúlt két évtized történéseiről!**

- Cegléden a Mezőgazdasági Technikumban érettségiztem. Első munkahelyem a Ceglédi Állami Tangazdaság volt. ahol a szarvasmarha ágazatban dolgoztam három évet. E munkahelyről Tápiógyörgyére kerültem az Aranyszarvas TSZ-be, közben katonaidőmet is töltöttem. 1985-ben megnősültem. Feleségem leánykori neve Drávay Judit. (Az író megjegyzése: mindketten a Somogyi iskola meghatározó sportolói voltak.) 1986-ban Abonyba kerültem a József Attila Termelőszövetkezetbe és itt is a szarvasmarha ágazatban voltam középvezető.

- **Mióta vagy magángazda?**

- 1989-ben négy tehénnel és négy növendék borjával kezdtem el gazdálkodni. Kis gaz-

daságom folyamatosan bővült az évek folyamán. 1992-ben az abonyi József Attila Tsz-ből megvettem egy istállórészt a Törteli úton. Jelenleg is ez a gazdaságom központja. Jóságaim itt vannak elhelyezve.

- **Hány hektár földön gazdálkods?**

- A rendszerváltás után szüleim visszaigényelték egy bizonyos földterületet. Tizenhat hektár saját tulajdonú földön gazdálkodom. Mindezek mellett még bérelek egy pár hektár földet.

- **Milyen gabonát termelsz?**

- Búzát, árpát, kukoricát, valamint lucernát a jóságoknak.

- **Jóságállomány?**

- Tehenek, növendékmарhák, borjúk, anyakocák, malacok és kevés baromfi is található a gazdaságomban. Feleségem munkája révén házi tej, tejföl, túró és tojás is kapható Bocskay úti lakásunkon. Mi, kisgazdák, szomorúan vesszük tudomásul, hogy a tejipar minőségi tejet kíván tőlünk 35.- Ft-ért, s ezt ők leföldözve 79.- Ft-ért adják. Ezen kellene változtatni. A termelő gazdák megélhetését, termelési biztonságát kellene első fokozatban támogatni.

- **Milyen a gépparkod?**

- Egy traktorom van és a hozzá tartozó alapgépek.

- **Család?**

- Három gyermekünk van. Gergő 12, Judit 9 és Szabolcs 5 éves. Szabadidejükben koruknak megfelelően segítenek nekünk a gazdaságban. Nagy szeretettel neveljük őket. Értük dolgozunk.

Fehér Jánosné Mocsári Erzsébet,

a Falumúzeum
munkatársa

- *Kedves Erzsike!*

Szeretném, ha az elmúlt évtizedekről beszélnél nekünk!

- Gyömrőn születtek. Öten voltunk testvérek. Munkáskezdő édesanyám nehéz körülmények között iskolázatosít bennünket. Az általános iskolámat Gyömrőn, míg a közgazdasági technikumba Budapesten jártam, ahol érettségiztem. 1957-ben az abonyi József Attila Nevelőotthonba jöttem dolgozni, ahol a bátyám, Mocsári József, nevelő volt. Ezután az abonyi művelődési ház dolgozója lettem, majd a Községi Tanács gazdálkodási osztályán dolgoztam. A hatvanas években két leánygyermekünk született: Zsuzsika 1963-ban és Sarolta 1968-ban. Több évig két gyermekünkkel voltam otthon. 1972-ben ismét dolgozni kezdtem a Fővárosi Mértékutáni Szövetkezet Abonyi Kirendeltségében. Ez a szövetkezet megszűnt, s a könyvtárba kerültem. Minden új munkahely hozott valami újat az életembe.

- **Mikor kerültél a múzeumba?**

- 1982-ben. Akkor még csak a felhívási munkák részese voltam. Örömmel dolgoztunk a múzeumért. Ekkor még áll a brigádmozgalom, sokan és szívesen dolgoztak a nemes órák érdekében. Jelenleg is egy nagyszerű kollektívában dolgozom. Győre Pál múzeumvezető, Győre Pálné Éva néni, Gulyás Ferencné Marika és Kovács Julika. Ők mindannyian több mint 10 éve a múzeum dolgozói. Közösen végezzük a reánk bízott feladatokat. (takarítás, a múzeum könyvtárának rendezése, kiállítási tárgyak védelme, kiállítások rendezése, rendezvényekre a meghívók kihordása, stb. Együtt örülünk minden jól sikerült eseménynek, amiben mi is segíthetünk. A Múzeum Baráti Körének mi is tagjai vagyunk.

- **Családi élet?**

- 1960-ban kötöttem házasságot Fehér Jánossal, akivel boldogan éltünk, gyermekeinket szeretettel neveltük. Sajnos, férjem 1994-ben meghalt. Van két fiúunkom. Mindkét leányom egészségügyi iskolát végzett, s ebben a munkakörben is dolgoznak. Zsuzsika Tészezen lakik, míg Sarolta velem él együtt.

- **Szabadidőd, ha van, mivel töltöd?**

- Szívesen kirándulok, olvasok. TV-t nézek vagy kézimunkázok. Mindent egybevetve, nem bánom meg, hogy 41 évvel ezelőtt Abonyba kerültem. Jól érzem magam a családom és a munkatársaim között, valamint az abonyi emberek társaságában.

Októberi híreink

A Mozgáskorlátozottak Abonyi Szervezetének szervezésében 1998. október 21-én színházba készülődhetett a színházat kedvelő közönség. Ezúttal a **MIKROSZKÓP Színpadra** látogattunk el. A "Kiskegyed kabaré" volt műsoron. Kellemes szórakozásban volt része azoknak, akik ezen a napon velünk tarthattak.

A késő éjszakai hazatérést a lehetőségekhez képest próbáltuk elősegíteni. Az ehhez nyújtott segítséget Gyenes Mihálynak is megköszönjük, valamint az Önkormányzatnak, hogy az autóbust a rendelkezésünkre bocsájtotta.

A következő **SZÍNHÁZI SÉTÁNK** novemberben lett volna, ám az érdeklődők kis száma meghiúsította az előadást való részvételünket. A résztvevők telefonon való értesítése és a kétszeri időpontmódosítás sem segített! Legközelebbi színházlátogatásunk decemberben lenne.

Meg e hónap 24-én tartottuk soron következő összejövetelünket "Szüreti mulatságok" néven - régebbi hagyományunknak megfelelően - a Gyulai iskola ebédlőjében. Mivel ebben a hónapban kezdődnek el a szüreti való készülődések és kezdik számba venni a gazdák a szőlőütkék édes terheit, méregetik, ugyan elegendő lesz-e az előző években felhasznált borkék száma és tartalma. A szüret hangulatát szereltük volna felidézni, a természet is, amelyet az iskola gazdasági irodájára bocsájtott a rendelkezésünkre kedvezményesen, ennek a hangulatnak megfelelően díszítettük fel. A délutáni 15.00 órai kezdésre minden elkészült a résztvevők fogadására.

Az összejövetel első részében szót ejtettünk:

- A balatonfüredi tanfolyamról,
- Az október 6-án megtartott képviselő-testületi ülésről, ahol beszámoló hangzott el a mozgáskorlátozottak és mozgássérültek életéről és helyi gondjairól.
- A REHA HUNGARY 98 kiállításáról, amely november közepén kerül megrendezésre.
- Néhány naprakész hír a HUMANITÁS újságból.
- Novemberi összejövetelünkről.
- Novemberi SZÍNHÁZI SÉTÁNKRÓL,
- Egy érdekes gyógyászati segédeszközről.
- Fényképek utánrendeléséről, amelyek kirándulások, rendezvények alkalmából készültek.

A rendezvény második részének fénypontja a szüreti vacsora volt, amelyet tűzről pattant menyecskek készítettek el az ebédlő konyhájában. Ezt a finom sütemények követték a sorban, amelyet ezúton is szeretnénk megköszönni azoknak, akik vállalták a sütését. Közben már a tombolák jegyeinek árusítása is elkezdődött, valamint a szüreti mulatságok hangulatát fokozta Borta András és zenekara, akiknek elévülhetetlen érdemei voltak abban, hogy az est jó hangulata mindvégig megmaradt: Köszönjük önzetlen segítségüket!

Az est végén került sor a tombolahúzásra, amelyet nagy várakozás előzött meg. Ezután még mód nyílhatott volna egy kis beszélgetésre, de mint az előző évek tapasztalata is sejtette, erre már nem került sor, sajnos.

Szeretnénk megköszönni mindazoknak a segítségét, akik közreműködésükkel emlékeztetést tették mindannyiunk számára ezt a napot, és hozzájárultak a rendezvény sikeres megvalósításához, lebonyolításához.

Értesítés

Értesítjük mindazokat, akik igényt tartanak a jobb és biztosabb észrevettség és láthatóság érdekében a mozgáskorlátozottak és mozgássérültek nagyméretű emlékmájára, azok azt a Családsegítő Szolgálatnál a Mozgáskorlátozottak Abonyi Szervezetétől kérhetik, illetve igényelhetik minden hétfőn 9-12 óráig.

A Magyar Forradalom és Szabadságharc 42. évfordulóján kitüntetett Budavári István /1931-1995/ emlékére.

'56

Két számjegy. Egy évszám töredék, amely 42 év óta csak az utóbbi évtizedben írható le, akár jelképként, magyaroskodás nélkül, tisztelgetéssel és szeretettel október forradalma és szabadságharcá iránt.

Sajnálom, hogy az Abonyi Napló októberi számában egy szó sem esett erről, bár a múlt évben is csak utólag olvashattunk rövid emlékeztést.

Még jó, hogy nem ment feledésbe!

Mert '48 feledhető-e a magyarnak, bárhol is él e kerék világon?

A múlt évben "elszámoltam" a forradalmi bizottság tagjaival. Azóta elhunyt Gáspár István is, akit a Járási Forradalmi Bizottságba küldtek több társával együtt az abonyiak október utolsó napjaiban. Ő is higgadt, bájos, indulatok nélküli ember volt a forradalmi bizottságnak.

Csak a megbecsülés hangján szólhatok róla is.

S ha már öt említem, szólnom kell - és mos kiáltásos - az abonyi Nemzetország egykori parancsnokáról - Budavári Istvánról.

Ő sincs már közöttünk immár három esztendeje. Hatvanegy évesen ment el, maga mögött hagyva földi gondjait, megpróbáltatásait, önzetlen abonyi szolgálatát övenhat veszélyes napjaiban; maga mögött hagyva a börtönt s ami akkor azzal jár... a megszégyenítést, a számkivetést; pedig csak rendet akart. Jó szándékkal, jó akaratúval, nehogy vérontás, tragédia, halál legyen a reánk, a rá bízott felelősök napok óráiban...

S nem történt baja senkinek sem.

Őt mégis elvitték...

Halála után három évvel 13 éves kisfiát Budavári Ádám és édesanyja október 20-án végre átvehette a Belügyminisztériumban dr. Pintér Sándor belügyminiszterrel "a nemzet sorsát és történelmét meghatározó dicsőséges forradalmunk alatti példamutató helytállásáért a Magyar Nemzet hátlójából a Hazáért és Szabadságért kitüntetés", melyet édesapja már évekel előbb joggal megérdemelt volna.

Amikor kézhez kapták az tiszteletre szóló miniszteri értesítést, Ádámka csak sírt, sírt, hogy "apa ezt nem érdemte meg"...

Bizony, még lehetett volna!

Ádámka pedig felnőve, édesapja nyomdokait követve váljék igaz magyar emberrel!

/Gy.P./

Egy kiváló testnevelő életútja

Szeretném bemutatni a kedves olvasóknak Nagy Gáborné Baunok Gabriellát. Fegyvermeken szülei és nővére szeretetteljes légkörben nevelkedett. Általános iskolai tanulmányait Fegyvermeken végezte. Gyermekkorától kezdve versenyszerűen kézilabdázott és atlétizált. A kézilabdajáték a mai napig a kedvtelése közé tartozik. Szülei segítettek az eltervezett cél megvalósításában. Szegeden államvizgatózott testnevelés-földrajz szakon. 1970 óta él Abonyban. 1996-ban sajnos elvesztette Nagy Gábort, szerető férjét. Férjével együtt az abonyi sport felvirágoztatását tűzték ki célul. Kiváló kézilabda-játékosokat neveltek és nevel ma is. A CVSE keretein belül 1972-1978-ig sok tehetséges atlétát edzett. Versenyzői számára heti öt edzést tartva felkészítette a tanulókat a mezei futóversenyekre, illetve az atlétikai próbákra. Sportolói számára egyénre szabott edzéstervet dolgozott ki, amit fáradtságos munkával, de örömmel el is végeztünk. Mindezekon felül figyelemmel kísérte életünk alakulását is. Több egykori tanítványa ma kolléganője. Minden diákja megtalálta a számára megfelelő életcélt. Szüleinek örömmel engedtek bennünket az edzésekre, ill. majd minden hétvégén versenyekre, mert tudták, hogy jó cél érdekében munkálkodunk. 1977-ben megszületett Miklós fia, aki már a babakorában látogatta édesanyja mellett az edzéseinket. 1978-ban Zsuzsanna nevű gyermeke született. Két kicsi gyermek mellett nem tudta vállalni az edzéseket és GYES-re ment. Sajnos, a megfelelő edző hiánya miatt a versenyzést valamennyien abbahagytuk.

Zsuzsa jelenleg harmadéves a Jászberényi Tanítóképző Főiskolán, ahol versenyszerűen hódol a kézilabdajátéknak. Az NB/1.B-ben játszik kiváló teljesítmény felmutatva. Gabika 1981-ben sporttagozatot létesített az Abonyi Somogyi Imre Általános Iskolában. 1992 óta az iskola igazgatónője. Számtalan elfoglaltsága mellett ma is edzi a tanulókat. További munkájához megfelelő kitarást és jó egészséget kíván minden sportolója.

Magyariné Drávai Judit és Szabóné Ferencki Erzsébet

A szolgabíró huszárja

Nem egészen pontos a cím, mert huszár csak a főszolgabírónak járt. Hogy ki-mi volt a főszolgabíró? Nevében is benne van : a szolgák bírója. Legalábbis a népek között...

Amúgy régi közigazgatási szervezetünkben a vármegyék járásokra osztott területeinek vezetője. Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegyében, az Abonyi járás is ilyen terület volt, miután a mezővárosi besorolás országosan megszűnt. Abonyi járás székhely lett. (Jászkarajenő, Kocsér, Tószeg, Törtel, Ujszász, Zagyvarékas településeknek a közigazgatási központja, élén a főszolgabíróval, akit a megyei hatalom nevezett ki.

A rendőrség mai épülete helyén állt a főszolgabíróság földszintes épülete, melyet igen rozoga állapota miatt lebontottak és a vármegye építtette meg a ma is látható épületet. Hadházy László szolgabírót bízták meg az építkezés előkészítésével. Az új helyre 1943-ban költözött be a hivatal. A főszolgabíró családjával a Ceglédi úti Szapáry kastélyban lakott. A Fekete bábaasszony házától kifelé a Lázár Lajos atyámfia házáig terjedt a kastély kertje a széles sávban, hatalmas orgonabokrokkal határolt utcai kerfetéssel.

A kastélyt 1945-ben vagy negyvenhatban elsőnek verte szét a helyi történelem dühe. No

huszárja. Említették úgy is, hogy a szolgabíró katonája.

Gyerköcként akárhányszor megcsodáltam az ünnepségeken megjelenő főszolgabíró közelében a kék mundéros, csákós, sujtásos, "aranygombos" atillás-mentés, fényes kardú, sarkantyús-csizmás, lódingos huszárt.

Nagyon imponáló volt, amikor az ünnepi alkalmakon rezzenéstelenül, feszesen díszelgett gazdája mögött-mellett.

A városháza erkélyén láthattuk többször is. A fényesre csiszolt sárgaréz gombok megannyi fényes csillagként villogtak, huszárfonatos, keményszárú csizmáján hanyatt esett a fénylő napsugár is...

Ő volt a "K.u.K.Kommando" szerint Dönczö Stefan., azaz Gönczöl István.

Itt született 1889. július 11-én, csaknem 110 éve.

Teljes díszben

de nem ez a lényeg most, hanem a szolgabíró huszárja. Szolgabíró huszárja?

Igen! A vármegyék járásai élén álló főszolgabírók és a vármegyei szervezet tekintélyét, megbecsülését, meg a régi hajdú-hagyományok folytatását volt hivatva külsőségeiben is emelni a szolgabíró

Besorozták huszárnak, de 1914. szeptember 18-án kelet "Militärschein" (katonai igazolványi lap) szerint a 13. számú Huszárnak tartósan szabadságoltatott, mint "Reserve husar", azaz tartalékos huszár.

Azután 1915 szeptemberétől 1918. május közepéig a községi előljáróság alkalmazottja lesz, mint községi rendőr. Innen, közülük került a főszolgabíróhoz. s 1918-tól a főszolgabíró huszárja. Nem mondhatom, hogy szálfatermet, de a korabeli fénykép tanúsítja: huszárnak született.

Régi iratok bizonyítják becsületességét, szorgalmát és ügybuzgalmát.

Szolgálat Baltesz Károly szolgabírót. Orbán Elek, Orbán Erzsébet, Váradai Béla, Mózes Imre tisztviselőket, dr. Theisz Oszkár járási orvost is "civil"-ként. Besorolása a megyei "gépezetben": vármegyei altiszt. A vármegye fizette, ruházta. Díszes, arany sárga zsinórozású egyenruháját halála (1934) után özvegye - Csáki Rozália, aki 1912 óta volt hűséges felesége - visszaszolgáltatta munkaadójának, a megyének.

Így hát nem maradt utána, csak egy fénykép. S ezt nagy örömmel adom közre lapunkban Lőrinczy Gáborné szíves hozzájárulásával. Tőle, meg a főszolgabíróság "utolsó mohikánjától", a közismert, kedves Orbán Erzsébetkétől tudom, hogy ő volt az utolsó díszbe öltözött huszár, mert az őt követő Kucsera Mihály már nem öltötte föl többé a vármegye gúnyját.

Mint ahogy a vármegye megszüntette a hajdúság intézményét...

Gy.P.

A Sívó ökrei

A nálam öregebbek ilyen-olyan emlékeit mindig szívesen hallgattam. Különösen, ha jó mesélők is voltak.

Ilyen szomszédom volt nekem Varga Miska bátyám a Lengenádas dőlőből, meg Bakosi Károcsi "bátya", - nyugodjanak békében.

Égyik alkalommal - igencsak két évtizede már - éppen befejeztük a délutánra "váltalt" téglahordást, no, hála Istennek, ezen is túl vagyunk! Mikor azt az atyafiságos parancsot kaptuk, hogy hányjuk odébb az átból azt a sóderhegyet, mert a másnapi munkánál láb a látt lesz.

Szuszogtunk-muszogtunk egy darabig, egyszer csak kiböki Miska bátyánk "hajlatok, úgy járunk most, mint a Sívó ökrei...

Négy szép daruszóri eimeres ökrrel szántott az egyik béres. Az egész napi munka után tempósan ballagnak ökrei a tanyába. Vályúhoz állnak, mikor megszólal a gazda: "Jó, hogy gyűnté, István, pihenetésekként koccanjatek már le a réthe egy szeker szónád!"

Méltánom se kell, hogy a tószegi rétről van szó!

Szóval, pihenetésekként... Mire megvirradt, lúthos volt egy kisebb fajta kazalra való jó réti széna.

Azután újult erővel bátorítja ökreit négyfeléjele István a tegnap elhagyott borozdába.

Hát ennek az aprócska történelmek okán - gondoltam - megtoldom egy kis családismertettel írással, hiszen nemigen tudják ma már, ki volt "az a Sívó".

Kastélyát már csak az öregek emlegetik, a Sívó-tanyákat a Tószegi út két oldaláról meg eltűntette a háború utáni helyzet. A fiatalok csak a strandot ismerik, men a kastély parkjában a medencék hívogatják őket.

A esenkeszétéhei és bunyai Sívó Ernő földművelő, felsőházi tag 1891-ben született Abonyban. Ő volt utolsó gazdája a kastélynak. Felesége: katymári és barsodi Latinovics Lilla.

Sívó Ernő /apja: János 1865-ben született, eszéki és királyi kamarás, 1932-ben hunyt el/ a bécsi Ferencianumban és a budapesti kegyes tanítórend főgimnáziumában, valamint a tanítóképző intézet gyakorló főgimnáziumában fejezte be tanulmányait. Jutott a budapesti tudományegyetemen végzett. Katonai szolgálót a vöröskeresztnél, majd a cs. és kir. 4. divíziónál teljesített. 1920-ban a Vas megyei kúriai birtokáról Pest megyei birtokaira jött gazdálkodni. Jeles közéleti személyiség: Pest vármegye törvényhatósági bizottságának örökös tagja, elnöke a Pest megyei Lőtenyésztési és Járási Gazdasági Bizottságnak, a Szolnok-vidéki Halászati Társulatnak, valamint az abonyi kegyuraságnak.

Ezt a rövidke családi krónikát csak azért írom, hogy egy kevéske ismeretet szerezzünk Abony egyik leghíresebb birtokosáról, akinek 390 hold jó földje a tószegi kivétl/ ott terült el az abonyi határ Tószeggel mezsgyés részén Háy Gyula és Miltch Gyula birtokaitól közrefogottan s egy kicsit a Vigyázó-birtokkal is határosan.

Birtokát, kedves ismerőseim emlékezte szerint Nagygyőr Ferenc bérelte.

A Sívó-szőlőben Keeskés István bácsi volt a vincellér, akit - úgy hallottam - Verpelétről hozott ide jó sorsa. Mondják, jó bora volt, gondos kezelője a szőlő levének.

Csöke Vendel bátyám, a tanyaszomszéd, többet tudna ezekről mesélni, de hát ő sínes már, mint ahogy letették földi gondjait. Ki előbb, ki később/ a Bóta Józsefek, Tajti Istvánok, Földi Jánosok, Godó Imrék, Balogh Mihályok, Kis Istvánok, Piangár Mihályok, Babosány Jánosok meg Csik Pálok...

Nem tudom, hogy mennyien lakták egykor Kúriát. Azt se tudom, hogy Tomposház - ez külterülete Kúriának - él-e, vagy csak mint emlék maradt meg a ma néhány száz lakosú falucskában Duka és Borgáta között az egykori Csellómölke járásban...

De hát ez már mindegy, hiszen azóta sajnos majdnem nyolcvan év telt el. Ki emlékezik már ezekre?

Gy.P./

Örömmel értesítünk mindenkit,
hogy
1998. szeptember
20-án
megszületett

Kovács Rita és
Murvai Attila
gyermek:

Noémi

Tisztelt 9. Választókerület Polgárai
Köszönetemet fejezem ki mindazon
Polgártársaimnak, akik Abonyban a 9-es
számú választókerületben szavazataikkal
megtisztelték. A segítő szándék megvan
bennem, de csak a realitások határára belül.
Nem ígériem nagy dolgokat, mint egyes
pártok és képviselőjeitök. Tudni kell, hogy
városunk Önkormányzata igen nehéz anyagi
helyzetben van és nem várható a közeljövőben
sem nagy változás. Azért a szórólapon
kifejtettem, megpróbálom megvalósítani a
négy év alatt.

Megértésüket és türelmüket kérem!
Tisztelettel: Tóth Ernő a 9-es számú
választókerület képviselője

Tisztelt 4. Választókerületi
Lakótársaim

Őszinte köszönetem fejezem ki segítségükért és
bizalmukért, hogy támogatásukkal bejuthattam
városunk önkormányzati testületébe, az önök
képviseletére.

Mindent elkövetek, hogy ne okozzak csalódást.
Szórólapon kerületünket emeltem ki, de
higgyék el, vagyok olyan lokálpatrióta, hogy
városunk és annak összes becsületes és dolgozó
lakója sorsának jobbrafordulása mindig szemem
előtt lesz, és azt tudásom maximális
igénybevételével szolgálom.

Abony, október

Skultéty József
Abony, Ujszászi u. 8.

**A felnőtt és gyermek-
orvosi ügyelet:**

Címe: Abony, Vasút út 13/h

telefon: 360-076

Mobilszám: 06-60/348-862

Hétköznap délelőtt 11 órától másnap reggel
8 óráig, szombat, vasárnap és munkaszüneti
napokon reggel 8 órától
másnap reggel 8 óráig tart.

Csak sürgős esetben vehető igénybe!

Az ügyeletes nővér az egészségügyi
törvény értelmében az ügyeletes orvos
nevével nem adhat felvilágosítást.

*"Így mondom el hát most neked,
hogy szebb vagy, mint a képzelet,
és hogy... merengő két szemem
csak Tégedet lát szüntelen."*

/Jobbágy Károly/

**Október hónapban kötöttek házasságot az
alábbi párok, kiknek szívből kívánunk minden
jót és sok-sok boldogságot!**

**Czene Irén Mária - Acsai Péter
Kökény Aranka - Fehér Csaba
Zsemlye Erika - Komáromi
András
Kiss Annamária - Duka Attila
Bartucz Erzsébet - Szalinka
Tibor**

DÉL-PEST MEGYEI

**ÉV VÉGI NYEREMÉNYJÁTÉKOK AZ
ÁFÉSZ-NÁL**

**Ígéretünkhöz híven idén ismét év végi nyereményjátékot
hirdetünk vásárlóink számára.**

A minden évben igen nagy népszerűségnek örvendő akció szabályai a már megszokottak: csak 1000.- Ft feletti blokkjaikat kell névvel, címmel ellátva december 15-éig bedobniuk a gyűjtőládákba, és máris részeseivé váltak akciónknak.

**Amennyire jól ismertek a részvételi szabályok, olyan
különlegesek a nyeremények!**

**A boltként kisorsolásra kerülő értékes ajándékutalványokon felül ugyanis a
Cegléd Városi Televízióban kisorsolásra kerül a játék 3 fődíja: a 3, 2 illetve 1
PERCES INGYEN VÁSÁRLÁS AZ ÁFÉSZ C+C RAKTÁRARUHÁZÁBAN
/CEGLÉD, PESTI ÚT-129./!**

**Még tart a Tisza-COOP Rt. nyereményakciója is, melynek keretében a többi
értékes nyereménytárgy mellett az év végi sorsoláson egy mesés HONDA
CIVIC 1,4 típusú ötajtós családi autót nyerhet!**

Ehhez nincs más dolga, mint hogy COOP üzleteink valamelyikében legalább 5000.-
Ft értékben vásárolva - akár több részletben is - a pénztárnál kapott blokkot névvel,
címmel ellátott borítékban elküldje a szórólapon megadott címre. Ezután már csak
a sorsolást kell várnia, melyen kiderül, hogy Ön-e a guruló csoda?

Érdemes tehát továbbra is az ÁFÉSZ boltjait választania!

Kegyeletes emlékezést tartott Abony Város Önkormányzata, a két egyház, valamint a Múzeum és a Múzeum Baráti Kör október 30-án a Kossuth téren álló első világháborús emlékműnél.

Az emlékezést megelőzően a református temetőben koszorút helyeztünk dr. Györe Pál budapesti ügyvéd, abonyi földbirtokos, tart. hadnagy, a m. kir. budapesti 29. honvédegyezred III. zászlóalj, 10. századának parancsnoka sírjánál, aki Galíciában, a Drohobic mellett vívott csatában, midőn századát rohamra vezette, ellenséges orosz gránáttól súlyosan megsebesülve, 1915. május 21-én, életének 33. évében hősi halált halt.

Holttestét a drohobici katonai temetőből a szülők és a testvérek hazahozták, és 1915. június 30-án szülőföldjén, az abonyi ref. temető családi sírkertjében örök nyugalomra helyezték.

80 éve történt

Körülálljuk a hősök tiszteletére emelt emlékművet, melyen sok-sok halottunk nevét olvashatjuk.

Régen, nagyon régen tisztelegtünk ilyen csak nekik szánt emlékezésen, akiket fiatalon, 20-30 évesen szólított Ferenc József, akiket harcterekre, lövészárkokba indított a férfi örök kötelessége, a haza védelme, a katonabecsület.

Most sok-sok év után a **KATONA** előtt, az első világháborúban elesettek előtt, az abonyi több százak előtt hajtjuk meg fejünket.

Katonák! Véreink! Apáink!

Becsülettel megvalljuk előttetek, elfeledkezett Rólatok a szülőhely! Ne bolygassuk, ne feszegessük, hogy miért?

Évtizedek teltek el, s hivatalos virágkoszorú, a hősöket megillető babérkoszorú nem került márványtáblákhoz. De voltak, akik virágba öltöztették az emlékmű környezetét akkor is, amikor nemszerem idők jártak, meg a gyertyák imbolygó lángocskáit is hirdették mindenszentek - halottak napja körül, hogy az emlékek visszajárnak...

Tisztelt Nénéim, Bátyáim, akik még vagytok, éltek, s akik közül talán néhányan eljöttetek ide az emlékezésre, hogy megkeressétek e táblán Azt, akit talán nem is ismertetek; gondolatok most újra rájuk!

Gondolataim végigfutottak évtizedek fonálán: mikor is voltunk hivatalosak e szoborhoz?

Úgy hiszem, 1943 vagy 1944 május utolsó vasárnapján, a **HŐSÖK VASÁRNAPJÁN**, a világháborúban hősi halált haltak községi ünnepén. 1944-et megelőzően, minden évben ezen a napon a felnőttek is meg az ifjúság is lerótták kegyeletüket tanáraikkal, tanítóikkal a Hősi Halottak szobránál is és a polgári iskola márványtáblájánál is, az iskola hősi halott volt diákjai előtt...

Azután a változó világ rendjébe nem illett bele, hogy az oroszok elleni harcokban elesettek emléke előtt fejet hajtson az új hatalom... El kellett őket felejteni a II. világháborús katonáival együtt! De a hozzátartozók virágai, Mindenszentek gyertyái, az őszirózsák azért emlékeztettek! Éltek ők a lelkekben, szívekben, ha lefojtva is, százszor olvasott táborig lapok fakult soraiban, a Vöröskereszt ELTÚNT, ELESETT-értesítéseiben, bajtársak emlékezéseiben, meg a hideg márványtáblákon...

De az emlékező szívek is megszűntek egyszer dobogni, a tábori levelek is elkallódtak, a régi bajtársak beszédes ajka is elnémult, a gyertyák is fogytak, ahogy a valahai hadiözegek is rég elmentek...

Őszi ének

(Szövegét Fejes István református püspök írta,
dallamát Kálmán Farkas szerezte.)

1. Istenem, mint hullanak már a falevelek, Istenem, mint fűnek már a hervasztó szalok! Erdő, mező, völgy és halom sűrű ködben áll. Bajtársik a felhők közt a bányadi napsugár.
2. Hervadt tájon zokogunk most fájdalmas panaszt: Merre térjünk most, nagy Isten, hol lejjünk vigaszt? Mindenütt az emléksónak hangja zeng felénk. Mindenütt csak a halálnak árnya száll elénk.
3. Hozzad térünk, óh, nagy Isten! Vigaszunk te vagy! Nyugodalmat lelkeinknek most is csak te adj! Mondd nekünk: hogy bárna hűl is már a napsugár, De vele volt szép a tavasz és áldott a nyár!
4. Zengje igéd: hol a lomb hull, új mag ott tenyész. A lombhullást megelőzi a gyümölcsözés; Ember is majd, pályát futva, noha sírba tér. Áldást hagyva, maga után, új életre kel.
5. Istenünk! az élet őszét majd ha ránk hozod. Vigaszt add poharunkba édes szíborod! Jó gyümölcsössel tedd áldottá múltó életünk. Uram! akkor te elődbe nyugton térhetünk!

/Október 31-én a reformáció
emlékünnepe emlékeztünk./

Tisztelt Emlékezők!

Nekünk sok-sok emlékezni valónk, bepótolni valónk van. Ezért is hívtuk városunk lakosait, családtagjainkat, hogy a még élő hozzátartozók, kései leszármazók érezzék, lássák: a régi tiszteletadó hagyományt fel szeretnénk újítani s évről-évre egy új Hősök Vasárnapját szentelni az Ő emléküknél is, a II. világháború hőseivel, áldozataival, közöttük a forradalmak abonyi mártírjaival együtt!

Magyarország 1914/18-ban több mint egymillió halottat veszített, a sebesültek száma pedig több, mint három és félmillió volt... Csupán a dél-lengyelországi Galíciában csaknem félmillió magyar porlad. A két világháborúban és '56-ban 3 és félmillió magyar veszítette életét. Ez volt a mi hazánk véradója!!

Ezekben a napokban immár nyolcvan esztendeje - őszirózsák kerültek a katonasapok mellé, katonáink fegyverének csövébe...

Több mint négy vérrel áztatott, gyászos esztendő küzdelme ért véget! A szemben álló hatalmak is kimerültek, a központi hatalmak /Németország, Ausztria-Magyarország/ az antant hatalmakkal /Franciaország, Oroszország, Anglia, Belgium, Szerbia, Montenegró/ szemben elvesztették a háborút: a hátszágoknak is elégük volt a nélkülözésből. A frontok összeomlottak, a katonák özönlöttek haza...

Haza, csak még egyszer haza!

Október 31-én Magyarországon is győzött a polgári demokratikus forradalom, az őszirózsás forradalom...

Mindenszentek Napja, Halottak Napja következik. Legyen a mai nap az emlékezés napja, s ma különösen is az I. világháborúban elesett, hősi halált halt abonyi katonáinak napja, hogy visszaadjuk nekik is a hősök becsületét!

A katonahalál - hősi halál.

Erre gondolj Barátom, ismeretlen ismerősöm, ha ezt a szobrot látod, s arra, hogy a hősöknek tisztelet jár! Ma is, holnap is!

Györe Pál

/A beszéd október 30-án hangzott el az I. világháború hősi halottai tiszteletére az 1924-ben Farkas Béla szobrászművész készítette emlékműnél./

Egy sportcsalád emlékeiből

Előtte pergett le a Sziráki ill. a Molnár testvérek becsületes munkássága, családszerető életük és a sportban eltöltött évtizedek emléke.

Sziráki Sándort, Molnár József Jenőt és Molnár Sándort szeretném bemutatni az Abonyi Napló olvasóinak.

Sziráki Sándor édesapja baleset áldozata lett. Édesanyja második házasságából született Béla, József és Sándor.

A második világháború előtti években szolid polgári életét élte a Molnár család hat tagja. 1945 tavasza szörnyű tragédia volt az életükben. id. Molnár Bélát, a családöt orosz katonák elhurcolták, nem tudni hová, ahonnan soha nem tért vissza. Édesanyjuk beteges volt. Sajnos, 1951-ben meghalt, szülők nélkül, árván maradtak a fiúk. Igen keserves évek következtek. A négy fiú dolgozott és egymást segítették.

Sziráki Sándor

A legidősebb volt a családban. Sportpályafutását az Abonyi MOVE-ban kezdte. /Magyar Országos Véderő Egylet/ Nagyszerű képességű labdarúgónak indult. A MOVE megszűnése után az Abonyi Levente játékos lett. 1941-ben - mint a vele egyidős fiatalok - katonai szolgálatra vonult be Kecskemétre. Itt egy éven át játszott a KAC csapatában középhátvédet. Ez a csapat akkor NB II-es volt. 1943-ban kikerült a keleti-pontra, mint Hunyadi-páncélos. Az általa vezetett harcoknál találat érte. Súlyos sérülések után 1945 tavaszán hazajött. Mint villanyszerelő, a Papírgyárban kezdett el dolgozni.

A sérülések lassan begyógyultak, s 1945 őszén ismét a labdarúgás volt a fő szenvedélye a munka mellett. Az Abonyi MTE játékosaként 1951-ig focizott. Kevésszer, de szerepelt az NB III-as abonyi csapatban is. Labdarúgó pályafutását követően a családnak és a munkának szentelte életét. Hosszú éveken át a Szolnoki Tatarozó Vállalat villanyszerelő művezetője volt, innen ment nyugdíjba.

Boldog és kiegyensúlyozott házasságukból egy fiú és két leánygyermekük született. Az 1970-es években az abonyi labdarúgó szakosztálynak volt vezetőségi tagja is. Sajnos 1989-ben a szíve felmondta a szolgálatot. 67 éves volt, amikor meghalt.

Molnár József Jenő

- A már említett nehéz körülmények ellenére is tanultam és villanyszerelő szakmunkás lettem. Mivel szerettem tanulni, esti tagozaton leérettségiztem Szolnokon a Vegyipari Szakközépiskolában. 1967-től művezetőként dolgoztam a Szolnok Megyei Építőipari Vállalatnál. 1971-től üzemvezető, 1978-től főüzemvezető helyettes lettem.

Sportpályafutásom munkás hétköznapjaimmal együtt kezdődött. 1951-ben az Abonyi Petőfi SK ifi játékos lettem, id. Czigler Ernő bácsi volt a vezetőnk. 1953-ban már a felnőtt csapatban játszottam Gönczöl Géza, Budavári Pista társaságában. A sport fiatal életem meghatározójává vált. Igen szép idők voltak ezek, mi nemcsak sporttársak, hanem barátok is voltunk. Nem szeretnék megbántani senkit, de azok más idők voltak. Ha a pályára léptünk, egy célért küzdöttünk.

1959-ben megnősültem, igazi sportfeleséget kaptam, aki mindenben segített. Házasságunkból két gyermek született: Jenő és

Anita. Azóta egy-egy unokával is bővült a család.

Az abonyi labdarúgó-csapatnak 20 évig állandó tagja voltam. Több jóban, örömben, mint rosszban volt részem ezekben az években. Az abonyi sportkör neve többször is változott, de részemre azt hiszem, az Olajbányász időszeke volt a legszebb. Nagyon jó csapatunk volt (1957-1960). A nagy elődök neve, akikkel játszottam együtt, serkentettek arra, hogy mindig több kell a sikerhez. (Nagy Laci, Nagy Miska, Dr. Bencsik, Válóczy J., Szántai L., Zsemlye J., stb.) Sportpályafutásomnak egy porcleválás (a térdemben) vetett véget 1974-ben. Az öregfiúk mérkőzéseit a mai napig is szervezem.

Itt köszönöm meg a labdarúgó-szakosztály vezetésének, hogy augusztus 20-án minden vezető pozitívan állt hozzá a rendezvényünkhöz.

Elismerések: Többszörös kiváló dolgozó voltam, három alkalommal az "Építőipar Kiváló Dolgozója" miniszeri kitüntetést kaptam. 1974-ben az Aranygyűrűt is megkaptam 25 éves munkásságomért. 1988-ban betegség miatt (szív) leszázalékolt nyugdíjas lettem. Nyugdíjazásom előtt a Szolnok megyei Építőipari Vállalat fő-építésvezetője voltam. Jelenleg a nyugdíjas éveimet családom körében töltöm.

Molnár Sándor

- Sanyi barátom fiatal diákeveit idősebb testvérei egyengették. Nagyon összetartott a család, szerették és segítették egymást.

- Az általános iskola után bádigos szakmát tanultam. Szakmunkásként Csepelen kezdtem dolgozni, majd Szolnokra kerültem az építőipari vállalathoz. E vállalatnál ebben az időben 4.800 fő dolgozott. Volt munka bőven. Közben két év katonaság következett. Megnősültem, nejem Szabó Éva, köolajgeológus-technikusként dolgozott. Házasságunkból három gyermekünk született. Közben én a Szolnoki Vegyiművek dolgozója lettem. Jelenleg is itt dolgozom karbantartóként.

Munkám és családom mellett nekem is a sport kötötte le mindennapjaimat. Atletizáltam hosszú éveken keresztül, s mondhatom, eredményesen. Többször is voltam Pest megye válogatott 1.500, 5.000, és 10.000 m síkfutásban. Edzőim: ifj. Drávay József és Majercsik László voltak. Versenyzőtársaim: Goda László, Tatár Kiss Sándor, Skultéty László, Budavári Éva, Dorogi Magdolna, Mádi Erzsébet, Sándor Mária stb.

Nagyon szép idők voltak ezek az 50-60-as években. Közben a 60-as évek végén az atlétika haladni kezdett és focizni kezdtem. Játszottam Abonyban, majd Szolnokon az NB III-as Vegyiművekben. A nyolcvanas évek elején két évig edzője is voltam az abonyi csapatnak.

A Vegyiművekben 1980 és 1990 között az MHSZ titkára voltam. 1988-ban a "Haza Szolgálatáért Érdemem" kitüntetésben részesültem, melyet az akkori honvédelmi miniszter, Oláh Mihály adott át. Az MHSZ-től több más kitüntetésem is van. A munkahelyemen négyszeres kiváló dolgozó voltam. A jelen: A Szolnoki Vegyiművekben dolgozom továbbra is. Családom körében boldogan élek.

**Köszönöm a beszélgetést! Jó egészséget!
A régi barátsággal:**

Toth Ernő

Túl az ezredik ejtőernyős ugráson

Ígéretemhez híven beszámolókat Csizmadia László magyar válogatott ejtőernyős felejtethetetlen szép élményeiről.

- *Lacikám! Két hónapja írtam rólad a nagy út előtt. Észak-Carolinába /Egyesült Államok/ készültél az öttagú csapattal egyhónapos edzőtáborba.*

Élményeiről, a sok munkával eltöltött napokról szeretnék írni, és ezt megosztani az Abonyi Napló olvasóival.

- Az egyhónapos amerikai edzőtáborról először a vendéglátóinkat szeretném bemutatni. A nyolc fős legénység az amerikai hadsereg "GOLDEN KNIGHTS" - arany lovagok - elnevezésű ejtőernyős alakulatnak a versenycsapata. Nyolc fős formaugrásban versenyeznek: 1987 óta minden világ bajnokságot nyertek. Naponta 10-14. évcnte kb. 1100 ugrást hajtanak végre, ez a számok tükrében is nagyon komoly fizikai felkészültséget igényel. Reggel 6 órára érkeztek a repülőtérré, ahol futással, úszással, az ugrások földi gyakorlásával, néha közös focival kezdtük a napot. Az első gép 8-kor indult. Az amerikaiak 12-t, mi 6-ot ugrottunk naponta. Ebéd után következett az ugrások kiértékelése videofelvételeiről. Egy kis pihenés volt délután, majd kora este ismét felszállás és ugrások. Az edzések hétfőtől-péntekig tartottak. Szombat-vasárnap pihenőnap. Mind a négy szombat este hűsítést rendeztünk a reptéren, ami nagyszerű kikapcsolódás volt jó hangulatban.

- *Mentek-e jövőre ismét az edzőtáborba?*

- A jövőben is szívesen látnak minket az edzőtáborban. Ez nagyon nagy segítség szá-

munkra. Egyre jobban össze tudunk így szokni. /Megjegyzés: nálunk az állami támogatás egy évre kb. 70 ugrás/ Ennél pedig több ugrás kell ahhoz, hogy világversenyeken szerepeljünk.

Az augusztusi táborozás után hazatértünk. Rövid idő elteltével Portugáliába - EVORA-ba, egy kedves kis városba repültünk. Itt vettünk részt a Formaugró Világ Kupán, ahol a 32 csapat közül a 14. helyen végeztünk. Ez egyben Európa bajnokság is volt, ahol a 10-ik helyet szereztünk meg. Két hetet töltöttünk itt. Edzésekkel és versenyzéssel teltek napjaink, de maradt idő, hogy sétálgassunk, nézelődjünk az ódon kisváros szűk macs-kakóves utcáin.

- *Ki fedezte az utazásokat?*

- A FAG Pannoncspapgy Kft. Nélkülük szegényebbek lettünk volna. Így világot láttunk, edzettünk, versenyeztünk, mondhatni, szép eredményeket értünk el ezen a világversenyen.

E helyről is köszönetet mondok a csapat nevében támogatóinknak.

- *Magyar Bajnokság?*

- Hazatértünk után, szeptember végén megnyertük a Magyar Bajnokságot is. Most egy kis pihenő következik.

- *Milyen versenyek lesznek az 1999-es évben?*

- Szeptemberben Ausztráliában lesz a világbajnokság. Nagyon fogunk rá készülni, mert hajt bennünket a vágy, hogy jobban szerepeljünk. Az észak-carolinai edzőtáborba a jövő évre is élő meghívónk van. A magyar bajnokság a VB után lesz.

- *Az ugrásaid száma jelenleg?*

- Mielőtt kiutaztunk az Egyesült Államokba, 995 ejtőernyős ugrásomat regisztráltak. Elutazásom előtt pár nappal született meg első gyermekünk, Bence, s az 1000. ejtőernyős ugrásomat neki szenteltem. Azóta az ugrásaim száma 1142-re emelkedett.

- *Gratulálok, további sok sikert kívánok!*

Tóth Ernő

Labdarúgóink életéből

- Lassan befejeződnék a labdarúgó bajnokság őszi fordulói. A statisztika szerint csapatunk a jó kezdés után kimosi visszaesett.

Mi ennek az oka, kérdeztem Tarjányi Tibort, a csapat vezetőjét.

- A csapat minden játékosa becsületesen készül a sora következő mérkőzésekre. A mezőnyben jól játszik a csapat, keresik egymást a labdával, de a legfontosabb - a góllövés nem megy.

Helyzetek sokaságát dolgozza ki a csapat, de a kapu előtt leblokkolnak. Az elmúlt négy fordulóban is mindent megtettek a jó szereplés érdekében, de nem akar összejönni a várt eredmény. A közösségi szellem is jó a csapatban belül, a bizonyítási vágy is fűti a játékosokat - csak a góllövés nem megy. Bizom benne, hogy az előttünk álló három fordulóban jó játékkal és legalább hat-hét ponttal leszünk gazdagabbak.

Az ifik teljesítménye jónak mondható, hiszen 6 győzelem, 5 döntetlen és csak egy vereség található a jegyzőkönyvben.

A serdülő csapat eredményeiről a következő számban bővebben fogok írni. Nagy sikere van a foci-ovinak, amit Vigh Zoltán nagy lelkesedéssel vezet.

Felnőtt

1. Mezőtúr 26 pont
2. Martfű 24 pont
3. Jászjákóhalma 23 pont
4. Kunhegyes 20 pont
5. Tiszaföldvár 19 pont
6. Jánoshida 19 pont
11. Abony 15 pont

Ifi:

1. Törökszentmiklós 32 pont
2. Mezőtúr 27 pont
3. Túrkeve 27 pont
4. Martfű 25 pont
5. Abony 23 pont
6. Kunhegyes 22 pont

A még nem közölt eredmények:

Mezőtúr - Abony felnőtt 1:0, ifi 3:0
 Abony Jászapáti felnőtt 4:1, ifi 3:0
 Góllövő: Kun 2, Gulyás, Makai
 Jászakisér - Abony felnőtt 2:1, ifi 2:2
 Góllövő: Rimóczy Cs.
 Abony - Szolnoki VSI felnőtt 2:2, ifi 1:1
 Góllövő: Rimóczy Z., Földi
 Kunhegyes - Abony felnőtt 4:2, ifi 1:1
 Góllövő: Rimóczy Cs., Szamák

Tóth Ernő

Egy szomorú hír: 69 éves korában meghalt Szántó József, aki az 1950-es években az Abonyi Olajbányász labdarúgója volt. Emlékét megőrizzzük.

Móttó: Az élet adta adottságokkal, képességekkel jól sáfarkodjunk!

Életünk minősége és hossza

Gyermekkorunkban a szülői gondoskodáshoz hozzátartozik az ételen, ruházaton és a megfelelő hőmérsékleten /hideg időben a meleg szobán/ kívül többek között az egészség megőrzése, és ha kell, az ópálás is. Fontos, hogy sokat legyünk jó levegőn, eddük testünket és együnk sok zöldséget és gyümölcsöt. A zsiros, túlszuszorított ételeket kerüljük!

Nem döntheti el a tapasztalatlan kisgyermek, hogy mikor mit eszik, mikor tisztálkodik, a pihenés idejét és hosszát. Az a legfontosabbak közé tartozik, hogy mikor milyen és mennyi ruházatot vesz fel, illetve vizet magával. Különösen akkor kell az ilyenre odafigyelni, ha szeszélyes /szinte óránként változó/ az időjárás. Azokban a hónapokban nem ajánlatos a földre ülni, amelyekben "R" betű van!

A test ápolásán kívül talán még fontosabb a lélek egészsége.

Aki igazán jól ismeri gyormekét, az tudja:

- kikkel és milyen társakkal van együtt
- meghallgatja az ábrómet, a bánatát, de még azt is, ha bajban van
- segít neki /nem úgy, hogy helyette dolgozik/

Az a szülő vagy pedagógus, aki hamar elveszti a türelmét, nem tud igazán jó hatást kifejteni. Az önkéntes fegyelme az igazi. A jutalmazásnak és a büntetésnek nagyon nagy a nevelő hatása - akkor, ha jól alkalmazzuk.

Anyai nagyanyám mondta:

"Minden ember a saját orvosa. Egyszerű az egész: az élethez elsősorban ész és csak másodsorban szeretetsé kell. Ha azt tapasztalom, hogy valami javamra válik, azt meg kell ismételni többször, ami viszont árt, azt kerüljük és mellőzzük!"

A jóból is megárt a sok! Az a véleményem, hogy háiba a legjobb orvos, ha nem vigyázunk magunkra. Aki a természet törvényei ellen vét, azt maga a természet bünteti meg.

Sokan rengeteg pénzt adnak ki káros dolgokra, amik az élet minőségét és hosszát is rontják.

A dohányzás, a szeszestül mértéktelen fogyasztása és az utóbbi időben a kábítószer elkörososít bennünket. A rosszából a kevés is árt. Késégsbejto az a tény, hogy az iskolaerettégsi vizsgálaton és a katonaságnál, a sorozásnál egyre kevesebben felelnek meg.

Életünk csak egy van, és nem mindégy, javítjuk-e vagy rontjuk. Testi és lelki jó egészséget kívánok az Abonyi Napló olvasóinak hosszú éveken át!

Donát Lajos pszichopedagógus

Mottó: Játék, sport, tudomány, sőt művészet is lehet a sakk.

A 14 éves abonyi fiú,

Telek Gábor

a magyar bajnokság élén áll korosztályában, sőt...

Két és fél évvel ezelőtt írtam Gabiról az Abonyi Naplóban. Akkor a szárnybontogatásait említettem. Fél év után kinőtt bennünket (édesapját és engem is), mint ellenfeleket.

Aránylag későn kezdte a sakkozást. Sokan azt mondták, hogy lehetetlen behozni a hátrányát a korosztályában. A tehetség nagy kincs, de ha nincs hozzá a nagy akarat és a megfelelő edző-húzó társ, könnyen zátonyra futhat.

Gabi családja nagy biztonságot ad fejlődéséhez. Nagy szeretetben, kiegyensúlyozottan, egészségesen nevelkedhetnek a gyermekek. Öccse, Attila 11. huga, a 7 éves Ildikó is jól sakkoznak.

Az egész család, sőt a rokonság is űzi ezt a tevékenységet játék szinten. Gábor immár 3 éve a sport rovatokban is sokszor szerepel. Az újszászi bajnokságot nyert OB II-es csapatnak, illetve az OB I-es csapatnak is biztos tagja.

A három I. osztályú meccséből 2 és fél pontot gyűjtött.

Sok megnyitást betéve tud. A végjátékokban pontos, képes eredményesen áldozatos csapdákat, cseleket kialakítani.

Az utóbbi időben vakon (nem nézi a partit, csak fejben tartja) és előnyt adva mérkőzik olyanokkal, akik csak játék szintjén tudnak sakkozni.

Amire országosan is felfigyeltek:

"Sakkozó Ifjúságért Alapítvány" II. osztályos gyermek sakkversenyen. I. helyezést ért el a 12-14 évesek között. (42 versenyző közül) Ez a verseny 1998. október 10-én volt Szolnokon.

Budapesten 1998. október 23-án a Móricz Kupa, Móricz Grand Prix pontszerző versenyén, ahol ifik is részt vettek, II. helyezést ért el 39 versenyző közül. Gábor a Gyulai Gaál Miklós Általános Iskola magántanulója immár 3 éve. Terve először is az érettségi megszerzése.

Magamról el szeretném oszlatni a téves nézeteket. Az igaz, hogy már több, mint 40 év foglalkozom gyerekekkel, közülük nagyon sokkal megszerettem a sakkot. Alacsonyabb szinten tudok köztük igazságot tenni, magasabb szinten már az óra szokott dönteni. Mindezek ellenére én is csak a játék szintjén művelem. Minősítésre soha nem törekedtem, de játszottam már versenyeken.

Idén ősszel 20 gyermekkel foglalkozom.

Donát Lajos

18. "HALASPACK - FEINBAU Budapest Open" Magyar Nemzetközi Sportakrobatika Bajnokság

1998. november 21-én de. 10-kor rendezték Abonyban hagyományosan akrobatika versenyünket.

Már 20 éve dolgozik Pesti megyében, Cegléden Víradi László tanár úr, aki ezt a versenyt is szervezi.

Ez a verseny egyben az ő munkásságának is jubileuma.

Az elmúlt 20 évben a világ minden tájáról megfordultak rendezvényén sportolók.

Tanítványai közül az elmúlt 20 év alatt sokan váltakozták a testnevelő tanári hivatást.

Versenyzői 100-nál több országos bajnoki címet, világ- és Európa bajnoki ezüst, bronzérmet, sőt világcupa ezüstérmeket, s nagy nemzetközi versenyeket nyertek meg.

Várunk minden tanítványt, közreműködőt, aki az elmúlt 20 év alatt kapcsolatba lépett a sportakrobatikával valamilyen szinten.

Tóth Ernő

Egy kivételes képességű abonyi születésű testnevelő tanárnő sportban elért eredményeiről:

Csomor Erikát

szeretném bemutatni az Abonyi Napló olvasóinak.

Őszintén elmondom, pedig a sportban eléggé járatos vagyok, nem tudtam róla, mivel nem Abonyban lakik, hogy milyen csodálatos eredményei vannak 1994 óta az atlétikában és a duatlon (futás, kerékpározás) sportágakban.

Kovács Pál barátom hívta fel rá a figyelmem, hogy Erika édesanyja Abonyban a Bocskai úton lakik, s ő majd tájékoztat leánya sporteredményeiről. Édesanyja örömmel fogadott és nagyon örült, hogy egyetlen leányáról cikket írok az Abonyi Naplóba. Megdöbbentő látvány tárult előm, amikor Erika édesanyja bevezetett az egyik szobába. Csak az MLSZ-ben vagy az MTK Klubban láttam ehhez hasonló kiállítást.

Ötvenig számoltam a szebbnél-szebb serlegeket, trófeákat, tiszteletdíjakat. Legalább 200 érem és vagy 100 db oklevél díszíti a szobát. Elnémuftam a csodálatától. Hogy nem tudtam e hölgy csodálatos sportpályafutásáról? Most meggyőződtem. Hogyan lehetett négy év alatt ennyi tiszteletdíjat nyerni. /Tehetséggel, szorgalommal, kitartással! /

Erika tősgyökeres abonyi. Egyes leány, édesanyja egyedül nevelte és iskoláztatta. Abonyban a Gyulai Gaál M. iskolában szerette meg a sportot, ahol Mezezer Zoltánné volt a testnevelő tanára és Drávay József az igazgatója. Cegléden a Kossuth gimnáziumban érettségizett, majd Szegedre került és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán testnevelő tanári diplomát kapott. Jelenleg Százhalombattán lakik és ott van státuszban. Több egyéni szponzor segíti a minél jobb felkészülést az előtte álló versenyekre. Nemcsak hazánkban, de számtalan országban vett részt különböző versenyeken, sikeresen.

Erika elküldte részemre a legjobb eredményeit, hogy közöljük le az Abonyi Naplóban. Szívesen teszünk eleget. Az alant felsorolt

eredmények a legértékesebbek:

Magyar Bajnokságok:

- 1994. Középfokú Maraton - Országos bajnokság 1. hely
- 1995-96. MTB " 1. hely
- 1996. Duatlon /futás-kerékpár/ " 1. hely
- 1997. Középtávú maraton " 1. hely
- 1998. Középtávú maraton " 1. hely
- 1998. Duatlon " 1. hely

Legjobb eredmények:

- Duatlon: 1998. Európa-bajnokság 5. helyezés
- Európa Kupa 2. helyezés
- Atlétika: 1998. 10.000 méter Országos Bajnokság 3. hely
- 1998. Maraton " 3. hely
- 1998. Világbajnokság Maraton Bp. 18. hely
- Egyéni legjobb idők:
- Maraton: 42 km 195 m 2 óra 41 perc 14 mp.
- Félmarton 1 óra 14 perc 31 mp
- 10.000 méter 34 perc 45 mp.
- 3000 méter 9 perc 35 mp.

Az író megjegyzése: Erika - okt. hónapban két nagy versenyen vett részt igen sikeresen.

Pesthidegkúton a Canada ORY terepfesztivál győztese lett.

Terepduatlon: 2.500 méter futás, 6.000 m kerékpározás és ismét 2.500 m futás

1. Csomor Erika - /BVSC-KUFNER/

Csapatban részt vett a Bécs-Budapest szupermaratonon (futóversenyen), ahol első helyen végeztek. /nemzetközi verseny volt/

Szponzoruk: a /PARTNER-AUDIT/.

Megjegyzés: Csomor Erika atléta, duatlon versenyző és Csizmadia László ejtőernyős magyar bajnok - osztálytársak voltak a Gyulai iskolában.

Remélem sokat fogok még írni Erika eredményeiről. További sok sikert kívánok!

Tóth Ernő ny testnevelő tanár

**Kárpótlási jegyet
vásárolok abonyi
lakosoktól 100%-os áron.
Készpénzzel azonnal
fizetek.
Kovács Péter
Tel.: 06 30/ 9406-202
vagy
06 1/ 349-2585**

A Városi Művelődési
Ház és Könyvtár
szervezésében
gépjárművezetési
tanfolyam indul
nov. 26-án

17 órától kezdettel
a művelődési házban.
Érdeklődni és jelentkezni a
könyvtárban lehet.
(Telefonszám: 360-075)

November havi
állatorvosi ügyelet

November 14-15.
Dr. Vincze Tiber
Abony, Nagykőrösi u.
Tel.: 360-197

November 21-22.
Dr. S. Tóth Sándor
Abony, Kécskei u. 50.
Tel.: 360-511

November 28-29.
Dr. Revuczky Béla
Törtel. Dózsa Gy. u. 45.
Tel.: 376-045

Új szolgáltatás a laboratóriumban: vérvétel otthon

Igény szerint házhoz megyek vért venni, nem kell sorba
állni. Betegségtől és kortól függetlenül bárki igénybe
veheti szolgáltatásunkat,
melynek díja: 300 Ft.

Orvosi beutaló szükséges.

Bővebb felvilágosítás, igénybejelentés
Plangár Honánál személyesen vagy telefonon:
nappal 360-349 /labor/, este a 361-837 /lakás/.
Cím: Plangár Hona Abony, Szent L. út 5/a.

Eladó 1 éves 3
funkciós babakocsi és
egy 5 l-es kisbojler.
Érdeklődni a
360-892-es telefonon
lehet.

Telek eladó.
Érdeklődni lehet:
Abony, Battyhány
út 84. szám alatt.

CEGLÉPRESS
és DEKOR

**bélyegző
készítés,
szórólapok,
cégespapírok,
névjegykártyák,
SZÍNES NYOMTATÁS,
CÉGTÁBLÁK,
REKLÁMTÁBLÁK,
VILÁGÍTÓTÁBLÁK**

**Abony, Kisfaludy K. u. 40.
Tel.: 53/361-006 20/694-483**

Lapunkból tallóz és az átvett anyagot
továbbítja az érdekelteknek:

»OBSERVER«
OBSERVER BUDAPEST MÉDIAFIGYELŐ KFT.

Részletekben rejlük az egész!

Az 1998-as évben
helytörténeti fotópályázatot
hirdetünk a Járdány FOTÓ
támogatásával.

Feladat: Minden hónapban
közöljük egy jellegzetes
épületrészlet fotóját. Aki
felismeri, s írásban közli az
épület nevét, címét, részt vesz
a játékban. Minden helyesen
válaszoló indul a fődíjért: az
5000 Ft értékű

fényképezőgépet, melyről
azonos szelvéyszám esetén
sorsolással döntünk.

Díjátadásra a decemberi
ünnepi szerkesztőbizottsági
ülésem keretén belül.

A megfejtéseket kérjük
december 5-ig
a szerkesztőségbe eljuttatni.

Abonyi Napló

Kiadja: Abony Város
Önkormányzata

Felős kiadó: Gajdos István
Felős szerkesztő: Balasi Jenőné
Olvasószerkesztő: Györe Istvánné
Szerkesztőség: Abony, Csillag Zs. út 5.
Tel.: 53/360-075
Megjelenik: 1.300 példányban

Nyomtatás:

CSATORNA U. 8. ☎ (06-30) 633-487

Abonyi Napló

Abony Város Önkormányzatának lapja 1998. december
VI. évfolyam 12. szám Ára: 60 Ft

Karácsonyi köszöntés

Az év legbensőségesebb,
legmeghatározóbb, szokásaiban
leggazdagabb ünnepe közeleg, amely
legtöbbünk számára egyben a legkedve-
sebb is. A karácsony Jézus Krisztus földi
megszületésének ünnepe.

„... megjelent az Isten üdvözítő kegyelme
minden embernek. Dicsőség a magasságban
az Istennek és a földön békesség és az
embernek jóakarata.”

Biztató bibliai szavak. Életünk során sok a
hétköznap. Mind kell.

Az ünnep kevés. Emiatt még inkább szükség
van az ünnepi napokra.

Az ünnep az emberi lélek öröme. Az ünnep
örömóra. Érzés nélkül nincs ünnep. Az
ünnep nem munkaszünet: érzések és gondo-
latok napja.

Az emberi szellem érzést kér, nem minden-
napit, gondolatot kér, amely lelkesít. A
karácsony, mely szó szláv eredetű, s je-
lentése: újba átlépő - üzenetével: a SZERE-
TET érzésével, a Megváltó megszületésének
gondolatával figyelmeztet:

“Ó, emberek, gondolatok ma rá,
A betlehemi kisded jászolára,
Amely fölött nagyobb fény tündökölt,
Mint minden földi paloták fölött.”
“Ó, emberek, gondolatok ma rá,

Ki rómaihoz, barbárhoz, zsidóhoz,
A kerek föld mindegyik gyermekéhez
Egy üzenettel jött: Szeressetek!”

/Juhász Gyula: Betlehem/

Karácsonykor, a szeretet ünnepén, a betlehe-
mezés, a karácsonyfa-állítás mellett ősi tradíciónk
szerint - megajándékozunk szeretteinket. Az
ajándékozás varázsa ragyogja be otthonainkat!
Mammon összes kincsén vásárolhatunk, de a
legértékesebb ajándékok azok, melyek még
pénzbe sem kerülnek:

“Egy jó szót szólni valakihez, valakiért,
egy beteget felvidítani.

Valakinek kezet nyújtani,
megdicsérni az ételt,
valakinek közeli születésnapjáról
megemlékezni,

óvatosan csukni az ajtót,
minden apróságnak örülni,
mindenért hálásnak lenni,
valakinek jó tanácsot adni,
egy levélírással örömet szerezni,
tűszúrásokat elfelejteni,

jogos panaszt ismételtelen nem felhánytorgatni,
más hibáját nem feltétlenül szóvá tenni,
nem neheztelni, ha háttérbe szorulunk,
levert hangulatot nem komolyan venni,
nem megsértődni egy félresikerült szó miatt,
megtalálni az elismerő szót a jóra,
az együttérzés a megalázott felé
egy tréfás szót szólni a gyerekeknek,
meleg kézszorítással vigasztalni a megszor-
gatottat,

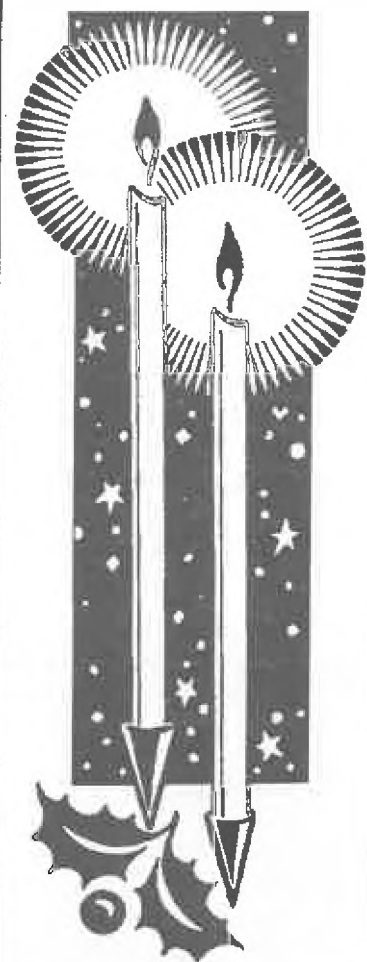
becsületesen elismerni az elkövetett hibát,
örülni a holnapi napnak,
nehezebb dolgokra aludni egyet,
mindenre kellő időt és gondot fordítani,
és mindenben krisztusi szeretettel lenni!”

Ezekkel a gondolatokkal szeretném én, mint az
Önök országgyűlési képviselője, mega-
jándékozni kedves mindnyájukat s kívánom,
hogy:

legyen örömnappal, bensőséges érzések és
fennkölt gondolatok napja, áldott, békés,
boldog Karácsonya mindenkinek!

Valamint reményteli, szebb, boldogabb és
sikereiben gazdag új esztendőt kívánok
1999-ben!

Dr. Czira Szabolcs

**Kalendariom
1819.**

December:

“Az idők reptülve
mennek mint mehetnek,
‘S minket-is végülkőz
közelebb vezetnek.
Im ez esztendő-is mint
árnyék úgy jára;
El-repüle tőlünk
sebes szél’ módjára.”